

Utevistelsen i förskolan

En översiktsstudie om barns möjligheter till utveckling och lärande

Namn: Solivan Ismail, Victoria
Johansson och Amanda Westlund
Program: Förskolläraprogrammet

Examensarbete: 15 hp
Kurs: LÖXA2G
Nivå: Grundnivå
Termin/år: HT/2022
Handledare: Ann-Katrin Swärd
Examinator: Ingrid Henning Loeb

Nyckelord: Utevistelse, utomhusmiljön, utveckling och lärande, förskollärare

Abstract

Syftet med denna studie är att undersöka vad tidigare forskning visar när det gäller möjligheter och utvecklingsområden som utomhusmiljöer erbjuder för barn i förskolan. Urvalet består av 24 artiklar efter det att 17 artiklar hade exkluderats. Studien utgår från sociokulturell teori och metoden som använts är en kvalitativ översiktsstudie. För att besvara våra frågeställningar använder vi oss av tidigare forskning som vi granskar och analyserar systematiskt för att säkerställa att de mest relevanta artiklarna kan forma vårt resultat.

Resultatet visar att lekarna som sker utomhus bidrar till att barn samarbetar mer och därmed utvecklar de större sociala förmågor. Lekarnas karaktär innebär även att barn blir mer fysiskt aktiva vilket ger positiva effekter på deras motoriska utveckling. Fysisk aktivitet är starkt kopplat till barns kognitiva utveckling såsom koncentrationsförmåga. Förskollärares förhållningssätt har betydelse för barns lärande och utveckling i utomhusmiljö och många förskollärare i studien anser att utevistelser är grundläggande för barns utveckling, men hur aktiv roll de ska ta råder det delad mening om. Vissa anser att utomhusmiljön inte har något större pedagogiskt värde medan andra anser att utevistelsen bör ha en central roll i förskolan där förskollärarna ska ha en aktiv och närvarande roll.

Innehållsförteckning

	3
1. Inledning	5
1.1. Tidigare forskning	6
1.2. Förskollärares roll	7
1.3. Utomhuspedagogikens framväxt	7
1.4. Förskollärares roll utifrån ett utomhuspedagogiskt förhållningssätt	8
2. Syfte och frågeställningar	8
3. Teoretiskt perspektiv	9
3.1. Sociokulturellt perspektiv	9
3.1.1. Den proximala utvecklingszonen	9
3.1.2. Scaffolding	9
3.1.3. Appropriering	9
4. Metod	10
4.1. Val av metod	10
4.2. Urvalsprocessen	10
4.3. Datainsamling	11
4.4. Granskningsprocessen	12
4.5. Reliabilitet, validitet och generaliserbarhet	14
4.6. Etik	15
5. Resultat	15
5.1. Fysisk förmåga	16
5.2. Lekar i utomhusmiljö	17
5.3. Förskollärares relation till risktagande beteende	18
5.4. Kognitiv förmåga	19
5.5. Barns olika förutsättningar	20
5.6. Miljöns betydelse	21
5.7. Vilken inverkan har förskollärares uppfattningar och förhållningssätt på barns utevistelse	23
5.8. Förskollärares roll	25
6. Diskussion	27
6.1. Metoddiskussion	27
6.1.1. Kvantitativ och kvalitativ ansats	27
6.1.2. Datainsamling	28
6.1.3. Överväganden och exkluderingar	28
6.1.4. Grupprocessen	29
6.2. Resultatdiskussion	29
6.2.1. Barns utveckling	29

6.2.1.1. Fysisk utveckling	29
6.2.1.2. Kognitiv utveckling	30
6.2.1.3. Social utveckling	30
6.2.2. Negativa aspekter av utomhusmiljön	30
6.2.3. Förskollärares uppfattningar och förhållningssätt i samband med utevistelse	31
6.2.4. Förskollärares roll	32
6.2.5. Sammanfattning av resultatdiskussion	33
6.3. Förslag på vidare forskning	34
7. Referenser	35
8. Bilagor	39
Bilaga 1	39
Bilaga 2	47

1. Inledning

Av tradition vet vi att utevistelser på svenska förskolor beskrivs som en viktig del av verksamheten och att man tillbringar mycket tid i utomhusmiljöer. Under förskolläraryrket har vi vid flertalet tillfällen behandlat, informerat samt diskuterat vikten av utevistelse för barn i förskolan. Framförallt har förskollärarollen i direkt anslutning till barns utevistelse varit aktuellt och hur man som förskollärare kan stötta barns lek, lärande och utveckling. I läroplanen för förskolan står det att *“barnen ska kunna växla mellan olika aktiviteter under dagen, både utom och inomhus och i varierande miljöer”* (Läroplanen för förskolan [Lpfö18], 2018, s. 11), vilket belyser att barn i förskolan ska vistas utomhus likväl som inomhus. Detta innebär att förskollärare och övriga pedagoger inom förskolan behöver planera för en balans mellan inomhus- och utomhusvistelse för barnen. Det framgår dock inte av läroplanen för förskolan hur utevistelser kan se ut och vilken roll förskollärare bör ta (Lpfö18, 2018).

I och med de beskrivningar som framgår i läroplanen anser vi att det är av vikt att den tid som barn tillbringar utomhus förses med betydelsefullt innehåll, detta för att barn ska kunna få förutsättningar att på bästa sätt tillgodogöra sig de möjligheter som utomhusmiljön erbjuder. För att detta ska kunna ske menar vi att förskollärare bör inta en aktiv roll genom att stödja barns upptäckarlust, vara i interaktion, samtala och reflektera samt vidga barns inre motivation och förståelse av omvärlden.

Ett problem som vi gemensamt har upplevt när vi har varit på olika förskolor är att förskollärare oftast bara släpper ut barn. Våra erfarenheter är att förskollärare oftast inte är närvarande och engagerade, men också att utomhusmiljön används som ett avbrott i förskolans pedagogiska verksamhet. Våra tolkningar är att utevistelser ses som en rutinmässig aktivitet, snarare än en medveten och planerad miljö där barns lärande och utveckling uppmärksammas. Även Hangaard Rasmussen (2014) delar uppfattningen att utomhusaktiviteter är fria för barnen och att förskollärare och övriga pedagoger inte lägger sig i den särskilt mycket, vilket vi finner än mer intressant i relation till barns utveckling i samband med utevistelser. Det skapar en undran kring om barn utvecklar sina kognitiva, sociala och fysiska förmågor endast genom att vistas i utomhusmiljöer, eller om en vuxen krävs i denna process. Denna forskning hoppas vi ska ge svar på vad i samband med utevistelse som förstärker dessa förmågor, om det är på grund av rollen förskollärarna tar i samband med utevistelse eller om det är en kombination av de båda.

Följande avsnitt inleds med en kort presentation med relevant litteratur för att få en djupare förståelse för det befintliga forskningsfältet. Genomgående kommer vikten av utevistelser och dess påverkan att belysas, med anledning till att barn bör få rika möjligheter till att vistas i utomhusmiljöer. Vidare fokuseras i genomgången utevistelsens betydelse för barns kognitiva, sociala och fysiska utveckling. Dessutom diskuteras förskollärarollen samt hur deras uppfattningar och föreställningar påverkar barns utevistelser och de pedagogiska ställningstagandena i förskolans verksamhet.

1.1. Tidigare forskning

I sin doktorsavhandling lyfter Mårtensson (2004) att utevistelser bör betraktas som en självklarhet. Med det avses att utevistelser precis som vila, måltidssituationer, samlingar och andra förekommande aktiviteter skall vara en del av förskoleverksamhetens dagliga rutin. Vidare betonas att utevistelser skall ses som en möjlighet och inte en paus i det pedagogiska arbetet på förskolan. Att erbjuda barn tid i utomhusmiljöer anses ha betydelse för deras utveckling, och det finns argument för att utevistelser bidrar till rika erfarenheter som främjar barns kognitiva, sociala och fysiska förmågor.

Granberg (2000) förklarar att vikten av utevistelser handlar om utomhusmiljöns breda spektrum, som skapar möjlighet för väsentliga och grundläggande upplevelser och möten. Utomhusmiljön som en pedagogisk tillgång förstås stödja barns hälsa och sunda livsstil. Förutom frisk luft och utrymme till olika rörelselekar skapar utevistelser även förutsättningar för utmanande aktiviteter som stärker barns fysiska färdigheter, såsom fin- och grovmotorik, koordination, muskeluppbyggnad, uthållighet och balans. Att utföra och hantera fysiska utmaningar med kroppen lyfts även utifrån dess aspekter som gynnar barns personliga utveckling. Bland annat hur barn upplever sig själva och sin kropp, vilket resulterar i ett ökat självförtroende och självkänsla, samt en förståelse och tilltro till den egna förmågan. Även läroplanen för förskolan (Lpfö18, 2018) framhåller barns rätt att få möjlighet att utveckla sin rörelseförmåga genom fysiska aktiviteter och i olika naturmiljöer. Vidare ska förskolan bidra till ett ökat intresse för barn att vara fysiskt aktiva då det lägger en grund för en hälsosam livsstil och ökat välbefinnande.

Utöver det faktum att fysisk aktivitet bidrar till barns allmänna välmående, poängteras det också skapa förutsättningar för barn att kunna prestera och tillgodogöra sig möjligheter som främjar deras kognitiva utveckling. En motsvarande förståelse går att finna hos Grindberg och Langlo Jagtøien (2000), som menar att barns kognitiva förmågor är beroende av deras fysiska upplevelser. Då barn till stor del lär sig med hjälp av sina sinnen, förstås rika utomhusmiljöer vara en idealisk plats för barns lärande. Genom konkreta erfarenheter i dessa miljöer stöttas barns utforskande och experiment, som i sin tur stimulerar tankeverksamheten och underlättar deras lärande, reflektion samt arbetsminne. Med andra ord förklaras förhållandet mellan fysiska erfarenheter och den kognitiva utvecklingen stå i relation till varandra. Erfarenheterna blir ett verktyg för de mentala processerna, det befäster kunskaper och bildar en helhet i barns försök att etablera nya färdigheter. Särskilt lyfts utevistelser vara av stor betydelse för barn som har ett större rörelsebehov. Rörelse och sinnesupplevelser avlastar, ger möjlighet till återhämtning, ger en lugnande effekt, minskar stress och påverkar koncentrationsförmågan (Grindberg & Langlo Jagtøien, 2000).

Enligt Mårtensson (2004) bör leken uppfattas vara barns naturliga tillstånd och viktigaste kunskapskälla, och vid omnämnande av leken får utevistelser en framträdande roll. Dessutom tycks utevistelser uppskattas av barn, där de kan hämta stöd i och aktivt använda sig av den fysiska miljön för att vidga sina lekar, vilket kommer till uttryck i deras utomhuslekar. Leken utomhus innefattar fysisk aktivitet, och den stora ytan ger barnen möjlighet att vara mer självständiga. Förutom att det skapar möjlighet för mer avskilda lekar, skapar utomhusmiljöer även nyfikenhet och spänning som inspirerar och stimulerar barns fantasi och inlevelseförmåga. Resultatet blir således att många invanda lekmönster bryts och resulterar i mer komplexa lekar med oändligt olika sammanhang. På så vis får barn lättare att växla mellan olika konstellationer, roller, lekplatser och lekteman, vilket även förklaras vara grundläggande i deras utvecklingen av sociala förmågor (Mårtensson, 2004). Det framgår

dessutom att barn använder sina lekar för att bekräfta och behärska sin verklighet, och i de komplexa lekarna som uppstår lär de sig att hantera konflikter, följa regler, samspela och samarbeta tillsammans med andra. Utomhuslekar med dess hinder och utmaningar motiverar på så sätt barn att lära sig om sig själva och den omgivande miljön på ett varierande sätt (Granberg, 2000).

1.2. Förskollärares roll

Enligt Ohlsson (2015) ser barns utevistelser olika ut. På så vis görs ett konstaterande om att förskollärares uppfattningar och förhållningssätt har betydelse för vilket värde aktiviteter i utomhusmiljöer kan tillskrivas. Att förskollärare beskrivs som kulturförmedlare understryker vikten av förskollärares roll i samband med utevistelser, det framgår att deras uppfattningar och förståelser påverkar och tydligt speglar av sig på barn. Det innebär att förskollärare har ett stort ansvar, vilket kräver en medvetenhet om att barn registrerar och absorberar de vuxnas värderingar, handlingar och attityder (Granberg, 2000). Vidare lyfter både Ohlsson (2015) och Granberg (2000) att förskollärares roll innebär mer än övervakande och ett agerande för barns säkerhet. Författarna menar snarare att det finns ett ansvar om planering och genomförande av lekfulla aktiviteter med syfte att fånga upp barns intresse, väcka nyfikenhet och bjuda in till ett aktivt deltagande. Det blir då också viktigt att förskollärare är öppna för de möjligheter som finns och uppstår i utomhusmiljöer, genom att ta vara på och stödja barnens initiativ. Det anses vara av värde för förskollärare att agera medforskare genom att inta ett närvarande och pedagogiskt förhållningssätt, uppmuntra, samtala, uppleva och utforska tillsammans med barnen (Granberg, 2000; Ohlsson, 2015).

1.3. Utomhuspedagogikens framväxt

När det talas om vikten av utevistelser i förskolan kommer utomhuspedagogiken snabbt upp. Utomhuspedagogiken är inget nytt fenomen. Definierat ur ett lärandeperspektiv har utomhuspedagogiken som förhållningssätt sin historia ända tillbaka till 300-talet f.Kr. Redan under den tiden talade filosofen Aristoteles om den praktiska visdomen och miljöns påverkan, en pedagogisk förklaring som handlar om kunskapsbildning genom praktiska erfarenheter i verkliga och autentiska miljöer (Szczepanski, 2007). NCU (Nationellt Centrum för utomhuspedagogik) beskriver utomhuspedagogik som en platsrelaterad och upplevelsebaserad inlärningsmetod (NCU, u.å.). Det innebär att själva kärnan i utomhuspedagogiken är att lärande och utveckling sker genom kroppsliga och sinnliga upplevelser, utifrån för barn meningsfulla och givande miljöer (Brügge & Szczepanski, 2018).

Vidare betonar författarna Brügge och Szczepanski (2018) att utomhuspedagogik är en integrerad del av förskolan. Syftet med denna pedagogik är att främja förståelse för utomhusmiljön som betydelsefull genom att verka som ett komplement till traditionellt lärande (NCU, u.å.). Det förstås finnas väsentliga skillnader mellan att ha en direkt kontakt och upplevelse av utomhusmiljöer, jämfört med att känna till det genom teoretisk bildning. Vidare nämner Dahlgren (2007) att synen på barns lärande och utveckling har förändrats och tagit sig en vändning. Från att se lärande som objektiva sanningar och fakta som förmedlas av förskollärare med stöd av läroböcker, till att se lärande som socialt konstruerad med barns egna erfarenheter och reflektioner som grund. På så sätt förstås barns vistelser i utomhusmiljöer skapa ett förhållande mellan barnet själv och omvärlden, där

lärandesituationer motiveras av sammansatta sinnesintryck och resulterar i individuella och fördjupade kunskaper.

1.4. Förskollärares roll utifrån ett utomhuspedagogiskt förhållningssätt

En viktig faktor som poängteras inom utomhuspedagogiken är att förskollärare använder utomhusmiljön på ett systematiskt sätt. Att utomhusvistelserna blir ett pedagogiskt verktyg för att lämna det formella lärandet, så att fler möjligheter öppnas för stimulerande och kreativa lärprocesser baserade på barns egna observationer, utforskande och förstahandserfarenheter (Brügge & Szczepanski, 2018). Miljön ska enligt läroplanen för förskolan (Lpfö18, 2018) inspirera barn till att utforska sin omvärld och stödja dem i deras utveckling, lärande och lek. Det kräver en medvetenhet och ambition hos förskollärare, att ta vara på utomhusmiljön och variera den pedagogiska verksamheten, genom att skapa utrymme för både lugna och stilla samt fartfyllda och fantasifula aktiviteter där barn tillåts använda hela kroppen och alla sina sinnen. Med det i åtanke belyses återigen förskollärares roll som medforskare. Att förmedla glädje och engagemang samt väcka nyfikenhet och entusiasm hos barnen, så att de uppmuntras till att lära sig och utvecklas i olika miljöer, både i och utanför förskoleverksamhetens lokaler, det vill säga förskolegården samt den närmiljö som ligger i direkt anslutning. Väl i utomhusmiljöer kan förskollärare föra samtal och dialog, svara på barnens funderingar och ställa nyfikna frågor så att barnen får möjlighet att reflektera över sina erfarenheter. När språkliga begrepp, erfarenheter och direkta upplevelser förenas förväntas barn kunna utveckla sin egen identitet, skapa en större minneskapacitet och hålla sina kunskaper levande (Dahlgren, 2007; Szczepanski, 2007).

2. Syfte och frågeställningar

Syftet är att undersöka vad tidigare forskning visar när det gäller möjligheter och utvecklingsområden som utomhusmiljöer erbjuder barn i förskolan.

- Vilka möjligheter skapas i samband med utevistelse i förskolan, enligt den utvalda forskningen?
- På vilka sätt förklaras det att barns sociala, kognitiva och fysiska förmågor påverkas av utevistelse?
- Vilken betydelse har förskollärares förhållningssätt för barns utevistelse?

3. Teoretiskt perspektiv

Inom empirisk forskning är teoribildning betydelsefullt då det bidrar till att det som studeras sätts i relation till någonting och man kan fatta en slutsats utefter det (Svensson, 2015). Vi har därför valt att utgå från ett teoretiskt perspektiv i vårt arbete, närmare bestämt det sociokulturella perspektivet som utvecklades av Lev Vygotskij (Säljö, 2015).

3.1. Sociokulturellt perspektiv

Att lärande sker i samspel med andra är själva kärnan i det sociokulturella perspektivet och av den anledningen studerar man därför hur lärandet sker och inte varför det sker (Wallerstedt, 2020). Det kan med andra ord sägas att man intresserar sig för vilka komponenter som bidrar till barns lärande och inte vad det är man lär ut. Barn är kulturella och sociala varelser som lär genom samspel med andra (Säljö, 2015). Medan våra forskningsfrågor inte fokuserar på barns lärande ur ett generellt perspektiv, resonerar vi trots detta att barn utvecklar och lär personliga egenskaper och förmågor i förskolan som kan ses på ur ett sociokulturellt perspektiv. Dessutom menar Wallerstedt (2020) att frågorna ska ställas ur kontexten att man ämnar få fram hur någon känner kring eller anser bidrar till barns utveckling och lärande, alltså ett större fokus på det emotionella och sociala sammanhanget. Av den anledningen har vi valt att anta en sociokulturell ansats i diskussionsdelen. För att ge en tydligare bild av sociokulturellt perspektiv kommer vi att presentera vissa begrepp kopplade till den. Dessa är den proximala utvecklingszonen, scaffolding och appropriering.

3.1.1. Den proximala utvecklingszonen

Enligt Vygotskij sker barns utveckling i samspel med andra och de tillägnar sig ny kunskap genom att bli ledda av någon som är äldre eller besitter mer kunskap än en själv (Säljö, 2015). Den proximala utvecklingszonen innebär att barn besitter en viss kunskap inom något och är redo för ytterligare kunskap och utveckling inom detta område, men för att nå dit behöver någon som redan besitter sagda kunskap ställa rimliga krav på barnet för att utveckling ska möjliggöras (Hwang & Nilsson, 2019).

3.1.2. Scaffolding

Ett begrepp som kan sägas gå hand i hand med den proximala utvecklingszonen är scaffolding. Det innebär att barn utvecklas och lär med hjälp av stöttning från någon (vanligtvis) äldre som besitter mer kunskap och på så vis kommer ett steg längre i sin personliga utveckling (Hwang & Nilsson, 2019; Wallerstedt, 2020).

3.1.3. Appropriering

Inom det sociokulturella perspektivet används appropriering som ett uttryck för hur barn tillägnar sig kunskap och lärande (Säljö, 2015). Det kan kortfattat översättas till att barn i interaktion med andra erfar uttryck och upplevelser vilka de så småningom analyserar och använder självständigt.

4. Metod

I detta avsnitt kommer vi ge en djupare inblick i hur processen med vårt examensarbete sett ut, hur vi gått tillväga för att hitta resultat och varför vi valt översiktsstudie som metod. Med hjälp av bland annat tabeller kommer vi presentera vilka sökord som användes vid sökningar, vilka kriterier vi utgått från vid analys av artiklarna, vilka vi valde att behålla kontra inte behålla samt varför.

4.1. Val av metod

Vid en översiktsstudie bygger empirin på tidigare forskningsstudier. Eftersom denna typ av studie grundar sig på redan befintligt material menar Eriksson Barajas m.fl. (2013) att en förutsättning för översiktsstudier är att det finns tidigare studier inom ämnet och att dessa är av god kvalitet. Genom att ange särskilda kriterier och sökord vid sökningarna av artiklar har vi kunnat få fram material som vi anser håller god kvalitet och är relevanta till våra forskningsfrågor. Det kommer presenteras grundligare längre ner i texten. Enligt Pettersson m.fl. (2020) är dessutom en översiktsstudie gynnsam då det är en större mängd studier som ska analyseras för att kunna besvara vad vi redan vet i och med tidigare forskning, men även vad som behöver studeras mer inom ett ämne. Målet med en översiktsstudie är med andra ord att besvara forskningsfrågor genom tidigare publicerad forskning, vilket innebär att nya data inte samlas in utan man utgår istället från redan befintliga studier.

Anledningarna till att vi valde översiktsstudie som metod var för att vi ansåg att vårt ämne var brett och det kändes därför som att störst chans till goda och specifika resultat bäst gick att finna genom att granska tidigare forskning. Genom exempelvis intervjuer eller observationer hade vi möjligen kunnat få en viss del av våra frågeställningar besvarade, men inte på ett lika fördjupat sätt som vi strävar efter. Våra forskningsfrågor fokuserar både på barnens utveckling och vilken roll förskollärare kan - eller bör - ta i relation till detta i samband med utevistelse. Av den anledningen resonerade vi oss fram till att översiktsstudie lämpade sig bäst som metod.

4.2. Urvalsprocessen

Vid utförandet av en översiktsstudie belyser Pettersson m.fl. (2020) vikten av att den genomförs på ett systematiskt sätt, med det menas att hur vi söker i databaser, hur artiklar kodas och analyserats är av intresse. Vid våra sökningar utgick vi från ett flertal olika kriterier. Ett av dessa var att vi ville säkerställa att studierna utförts på förskolor, då det var vår målgrupp. Då en del av de artiklar vi valde ut var internationella och utförda i andra länder där en variation av ord samt betydelse för förskola finns, fick vi vid vissa tillfällen tänja på det kriteriet. Det gäller exempelvis ett fåtal artiklar där de forskat på *nursery schools* (England, Italien), *childcare centers* (Kanada, Singapore), *kindergartens* (Turkiet, Grekland, Portugal) och *day-care group* (Portugal).

Vårt sökord har varit preschool och efter att ha granskat och analyserat artiklarna som använde andra begrepp, anser vi dessa likvärdiga med preschool, vilket vi själva tolkar som den korrekta översättningen för svenskans förskola. På liknande sätt har vi fått resonera kring personalens utbildning, vilken även den benämns på olika sätt. Vi har haft *preschool teacher* som sökord, men stött på flertalet exempel som vi anser vara synonyma till det, bland annat

early childhood educators (USA), *teachers* (Estland, Sydafrika) och *kindergarten educators* (Grekland). Vårt sista kriterium var att miljön som studerats i samband med utevistelse var den egna gården kopplad till förskolan. För att begränsa resultaten fann vi det både lämpligast och mest intressant att fokusera på hur den direkta miljön kan stimulera och användas av barn. Vi resonerade att det var där barnen spenderar mest tid vid utevistelse. Då alla artiklar inte redovisade huruvida det var specifikt en gård relaterad till förskolan som studierna utgick från, har vi dock valt att godkänna och inkludera artiklar som presenterat resultat från närmiljön.

4.3. Databasinsamling

För att finna empiri till vår studie sökte vi i databaserna Education Collection, nb-ecec, ERIC, SCOPUS och Education Research Complete. Vid sökningarna i de olika databaserna använde vi sökord som tagits fram genom att använda PICO-metoden (se tabell 1.1), en strukturerad metod för att sätta samman sökstrategier utifrån frågeställningarna vi valt (Eriksson Barajas m.fl., 2013). Under databassökningarna satt vi tillsammans vilket underlättade så det inte blev några dubletter eller att vi sökte på olika håll men på samma databas med samma sökord. Därefter såg vi över rubrikerna på de artiklar som dök upp och läste deras respektive abstract för att skapa en förståelse över vad artiklarna innehöll. Ansåg vi artiklarna relevanta valde vi att behålla dem och föra över till ytterligare en tabell där vi var noggranna med att notera titeln på artikeln, författare/författarna, utgivningsdatum, databas samt sökord. Vid urvalet av alla artiklar försäkrade vi oss även om att de var peer-reviewed, alltså granskade av oberoende experter innan publicering (Eriksson Barajas m.fl., 2013).

Artiklarna i tabellen delade vi sedan upp mellan oss och läste separat. Enligt Svensson och Ahrne (2015) kan det vara fördelaktigt att dela upp läsandet vid ett arbete med flera personer då antalet publicerade artiklar att gå igenom är stort. När vi läste artiklarna hade vi med punkter att notera, vilka var huruvida studien var av kvalitativ eller kvantitativ ansats, vad de använt för metod, ålder på de deltagande och antal, var den utförts, vad resultatet visar, vad de haft för teoretisk utgångspunkt samt eventuella etiska dilemman. Vi presenterade sedan artiklarnas innehåll för varandra med hjälp av sammanfattningar, därefter gjordes en bedömning kring om de skulle behållas eller ej utifrån deras respektive innehåll och om det stämde överens med våra kriterier. Med andra ord ville vi försäkra oss om att materialet uppnådde validitet, något som Eriksson Barajas m.fl. (2013) beskriver syftar till studiens förmåga att besvara syftet och frågeställningarna. För att få en god validitet på en studie krävs att resultatet är relevant för våra forskningsfrågor. De tolkningar som framkommer av resultatet ska vi kunna tolka och motivera och det fann vi överensstämde med våra valda artiklar.

Tabell 1.1 PICO-metoden. Det kursiverade är sökorden vi fann relevant forskning på.

P (Population)	I (Intervention)	C (Context)	O (Outcome)
Förskollärare	Utomhuspedagogik	Förskola	Social skills
<i>Preschool teacher</i>	Samspel	<i>Preschool</i>	Effects
Aktiv förskollärare	<i>Outdoor education</i>	<i>Outdoor</i>	<i>Social development</i>
Children	Lek	<i>Utevistelse</i>	<i>Social</i>

Pedagog	Metod	<i>Kindergarten</i>	<i>Development</i>
<i>Active preschool teacher</i>	Methods	<i>Early childhood education</i>	Sociala förmågor
Närvarande förskollärare	Tillträde till lek	<i>Playground</i>	Consequences
Närvarande pedagoger	Närvarande pedagogik	Outdoor activities	Social abilities
<i>Educator</i>			

Vid granskningen av de artiklar vi valt ut noterade vi mönster bland dem beroende på vilket fokus de hade på sina granskningar av utevistelse i förskolan. Vi delade därför upp artiklarna i fyra kategorier som vi fann passande för deras huvudsakliga innehåll. En av kategorierna fokuserade på vilken betydelse som utevistelse har för barn ur ett socialt, kognitivt och fysiskt perspektiv och där placerade vi sju av artiklarna. Ett annat återkommande mönster i våra valda artiklar var den roll vilken förskollärare som deltagit i studierna ansåg sig ha i samband med utevistelse; vad de tolkade låg i deras uppdrag eller vad de själva upplevde som sitt ansvar under utevistelsen. Sammanlagt fann vi att sex av artiklarna kunde placeras under kategorin förskollärarens roll. Vidare noterade vi att miljön utgjorde huvudämnet i fem av artiklarna och skapade därför en kategori därefter. Den sista kategorin vi skapade blev en samlingskategori för några utvalda kognitiva förmågor samt risktagande. I den kategorin ansåg vi att tre av artiklarna passade in. Sammanlagt blev det 21 artiklar som vi valde att inkludera i vår översiktsstudie utefter sökorden. Dessutom har vi inkluderat ytterligare tre artiklar efter manuella sökningar.

4.4. Granskningsprocessen

När vi granskat artiklarna har vi inte haft någon kvalitetsgranskningsmall utefter vilket vi graderat dem, annat än att de färgmarkerades med antingen grönt (JA), rött (NEJ) eller turkos (OSÄKER). Vid en grön eller turkos markering har vi krävt grundlig information av varandra för att tydligt kunna motivera och presentera artiklarnas innehåll på ett rättvist sätt. Detta för att alla skulle få möjlighet att få en inblick i artikelns syfte, vilken metod som använts och om de presenterade ett resultat relevant för vår studie. Däremot ställde vi inte samma krav på varandra när en artikel blev rödmarkerad. Detta då vi från början kommit överens om att ett nej är en artikel vars innehåll inte uppfyller våra bestämda kriterier eller krav. En kvalitetsgranskning av artiklarna kan göras på flertalet olika sätt för att säkerställa att den forskning som väljs ut håller hög kvalitet, men när det är ett studentarbete som utförs är det inte alltid resurser finns för annan kvalitetsgranskning än att artiklarna är peer-reviewed (Pettersson m.fl., 2020).

Vi valde att ta fram sammanlagt 41 artiklar att granska inför vår översiktsstudie för att kunna säkerställa hög validitet men även för att den inte skulle råka bli vinklad av personliga åsikter. Av den anledningen ansåg vi det inte rimligt att använda en annan kvalitetsgranskningsmall än vår färgkodning, då det hade tagit mer tid i anspråk än vi kände att vi hade. De artiklar som vi markerade med turkos valde vi slutligen att exkludera, eftersom vi redan hade ett stort urval av artiklar att bygga arbetet på. På grund av att vi tidigare varit tveksamma till huruvida

en artikel som markerats som osäker passade in i vårt arbete eller ej, kunde vi nu dra slutsatsen att den inte hade någon relevans. De exkluderade artiklarna redovisas i tabell 1.2 tillsammans med orsaken till exkludering.

Tabell 1.2 Exkluderade vetenskapliga artiklar (n=17).

Vetenskaplig artikel (titel, författare, år)	Orsak till exkludering
<i>Swedish Early Childhood Educators' Views on Teaching to Promote Connectedness to Nature.</i> Berry, T., & Fridberg, M. (2022)	Studiens fokus låg på naturen och de naturvetenskapliga ämnena.
<i>Calm Active and Focused: Children's Responses to an Organic Outdoor Learning Environment.</i> Nedovic, S., & Morrissey, A-M. (2013)	Artikeln tar upp hur en förändrad utomhusmiljö med nya material (t.ex blomlådor, tält och naturmaterial som småsten) kan skapa andra lärtillfällen och påverka barns lek.
<i>Views of preschool teachers on using out-of-school learning environments in preschool education.</i> Uludag, G. (2021)	Den handlar om "out of school learning" vilket inkluderar alla lärmiljöer utanför klassrummet som t.ex skolgården, skogen, museum, bibliotek och kulturhistoriska platser.
<i>De yngste barna som vegfarare i barnehagen.</i> Myrstad, A., & Sverdrup, T. (2019)	Fokuserar på att barn lär om naturen och världen genom att vara i och utforska den, men inga konkreta exempel på vad man som förskollärare kan göra vid utevistelse eller hur man kan tänka kring förskolans utegård.
<i>An exploration of infant and toddler unstructured outdoor play.</i> Dinkel, D., Snyder, K., Patterson, T., Warehime, S., Kuhn, M., & Wisneski, D. (2019)	Artikeln hade fokus på hur utomhusmiljöns utformning påverkade barnens fysiska aktivitet.
<i>Preschool Teachers' Perceptions of Rough and Tumble Play vs. Aggression in Preschool-Aged Boys.</i> DiCarlo, C., Baumgartner, J., Ota, C., & Jenkins, C. (2015)	Fokuserade på personalens kompetens och hur den såg annorlunda ut om personen hade högre utbildningen eller hade varit verksam under en längre tid.
<i>Preschoolers' Play Behavior in Outdoor Environment: Effects of Traditional and Contemporary Playgrounds.</i> Hart, C., & Sheehan, R. (1986)	Redovisar hur barn leker på två olika sorters utegårdar, men ger inga exempel på hur barnen interagerar med varandra, hur de möts i leken eller vad förskolläraren har för roll.
<i>Implementation Adherence and Perspectives of the Childcare Physical Activity (PLAY) Policy: A Process Evaluation.</i> Szpunar, M., Johnson, A., Driediger, M., Burke, S., Irwin, J., Timmons, B., Vanderloo, L., & Tucker, P. (2022)	Artikel handlade om hur fysisk aktivitet ökar med hjälp av utomhusmiljön. Inget vi fokuserar på.
<i>Effects of Active Outdoor Play on Preschool Children's On-Task Classroom Behavior.</i> Lundy, A., & Trawick-Smith, J. (2021)	Fokuserar på fysisk aktivitet generellt och inte enbart i samband med utevistelse. Med andra ord är det inte utevistelser som har den avgörande rollen, utan fysisk aktivitet i sig.
<i>Illnesses and Injuries at Nature Preschools.</i> Frenkel, H., Tandon, P., Frumkin, H., & Vander Stoep, A. (2019)	Artikeln anses inte vara relevant till våra forskningsfrågor. Den jämför miljöns påverkan på barn i utomhus-kontra vanliga förskolor i relation till t.ex sjukdom, skador etc.
<i>Outdoor Play in Preschools in England and South</i>	Resultatet visar på olika uppfattningar av

<i>Korea: Learning from Polyvocal Methods.</i> Nah, K-O., & Waller, T. (2015)	utevistelsens betydelse ur ett kulturellt perspektiv och på vilka olika sätt man kan arbeta med det inom förskolan ur ett lärandeperspektiv. Detta är inte relevant för vår studie.
<i>Betydningen af dagtilbudsarbejde med børn i naturen – En forskningsoversigt med fokus på nordisk litteratur undersøgt med sigte på danske forhold.</i> Ejbye-Ernst, N., Moss, B., Stokholm, D., Larssen, B., Præstholt, S., & Frøkjær, T. (2019)	Fokus på att arbeta med barn i naturen och att gå ut och utforska. Inget kring att vara på den egna förskolegården.
<i>Play within outdoor preschool learning environments of Greece: a comparative study on current and prospective Kindergarten Educators.</i> Sakellariou, M., & Banou, M. (2022)	Utgick främst från förskollärostudenters syn på utevistelser jämfört med aktiva förskollärare som arbetat i minst tio år. Med tanke på vår avgränsning så har vi valt att inte ha med den då jämförelsen inte känns relevant.
<i>The outdoor environment and children's health: a multilevel approach.</i> Sando, O-J. (2019)	Artikeln fokuserar på fysisk aktivitet.
<i>An Interview Study of Gender Difference in Preschool Teachers' Attitudes Toward Children's Play.</i> Sandberg, A., & Pramling Samuelsson, I. (2005)	Fokus på vad förskollärarna själva har för erfarenheter av lek och hur de tänker kring att vara delaktig i barnens lek på förskola, sett ur ett könsperspektiv.
<i>Values Stop Play? Teachers' Attitudes to the Early Years Outdoor Environment.</i> Bilton, H. (2020)	Artikeln fokuserar till stor del på förskollärares syn, hur deras egna erfarenheter av utomhusmiljö har påverkat dem i deras professionella roll.
<i>Body and movement in early childhood; spaces for movement-based play.</i> Haga, M. (2021)	Artikeln förstås vara en diskuterande text och benämns av författaren själv vara en uppsatts (essay). Artikeln lyfter relevant forskning som besvarar forskningsfrågan, det finns dock en osäkerhet kring huruvida artikeln kan användas som underlag för vår översiktsstudie.

4.5. Reliabilitet, validitet och generaliserbarhet

Enligt Barmark och Djurfeldt (2015) kan en studie uppnå reliabilitet när den kan få liknande resultat oberoende av vem som genomför studien. I en översiktsstudie med en kvalitativ ansats är det därför av största vikt att beskriva tillvägagångssättet noggrant för att en liknande studie med liknande resultat ska kunna uppstå utifrån studiens syfte och frågeställningar. Genom att säkerställa att vår studie håller god kvalitet med relevant empiri och en transparens i insamling av empiri kan vi skapa en hög reliabilitet.

Validitet syftar till studiens förmåga att besvara syfte och frågeställningarna (Eriksson Barajas m.fl., 2013). För att få en god validitet på en studie krävs att resultatet är relevant för vår studie. Resultatet ska tolkas av oss och vi ska även kunna motivera våra tolkningar. Med våra inkluderings- och exkluderingsstrategier anser vi oss ha fått fram resultat relevanta för vår studie. Vidare menar vi även att våra val har motiverats utifrån rimliga grunder.

Svensson och Ahrne (2015) påtalar att studiens trovärdighet kan påverkas genom dess möjlighet till att generaliseras, till exempel att applicera forskningen på andra miljöer. Vidare beskriver de svårigheter med generalisering vid kvalitativ forskning och anser att en

bedömning bör göras i frågan om studiens resultat kan användas i andra områden. Då vi upplever att det kan bli svårt att applicera resultatet av vår studie på andra miljöer eller områden än just själva utevistelsen, kan dock kategorierna generaliseras och överföras till andra områden. Bland annat tänker vi att kategorin om förskollärarens roll i samband med utevistelse skulle kunna överföras till hur förskollärare tolkar sitt ansvar även i andra situationer. Vidare skulle det även vara möjligt att föra över resultatet som vi finner och kopplar till den direkta utegården på förskolan, till andra aktiviteter som sker utanför förskolans område. Dessutom kan resultaten tänkas överföras till platser utanför förskolan, såsom fritidsaktiviteter för barn.

4.6. Etik

Vid en översiktsstudie måste vissa etiska överväganden göras gällande urval av resultatet av den insamlade datan. Eriksson Barajas m.fl. (2013) beskriver att forskare måste presentera allt resultat som urvalet består av. Att endast presentera de artiklar som stödjer våra egna åsikter skulle vara oetiskt och partiskt. Dessutom ska alla artiklar som använts i studien redovisas för att öka transparensen och för att möjliggöra så att studien framställts korrekt ur ett etiskt perspektiv. Vidare ville vi även försäkra oss om att de artiklar vi valde att använda varit etiska i sina studier. Etik kan till exempel innebära endast ta med artiklar som har fått tillstånd av en etisk kommitté eller där etiska överväganden är presenterade (Eriksson Barajas m.fl., 2013).

Vi har därför varit noggranna med att våra valda artiklar i sin text haft ett stycke där de presenterar potentiella etiska överväganden eller dilemman som kunnat uppstå i samband med deras forskning. Vidare menar Pettersson m.fl. (2020) att artiklarnas vetenskapliga metod kan vara värd att granska, då den kan ha inverkan på vilken slags resultat som framkommer av studien, till exempel kan enkätundersökningar vara utformade på ett sätt med stängda frågor medan en observation kan skapa en större överblick. För att kunna ställa resultatet som framkom av artiklarna mot någonting så valde vi att notera vilken vetenskaplig metod som författarna använt sig av. För att kunna ta ställning till de resultat som en studie presenterar behöver det framgå vilka metoder författarna använt för att få fram sina resultat (Svensson & Ahrne, 2015). Vi ansåg därför att ett tydligt och strukturerat förhållningssätt till de artiklar vi valde ut skulle skapa en ökad transparens till vår egen översiktsstudie. Dessutom menar Pettersson m.fl. (2020) att en översiktsstudie ställer högre krav och är mer tidskrävande på grund av den stora andel tidigare forskning som behöver granskas, men att detta på samma gång kan anses fördelaktigt då det kan leda till en klarare överblick av någons arbete.

5. Resultat

Nedan följer en redovisning av de artiklar vi fann relevanta utifrån våra forskningsfrågor. De presenteras under olika rubriker där de placerats beroende på vilka mönster vi fann vid granskning och utifrån de forskningsområden författarna till respektive artiklar haft.

5.1. Fysisk förmåga

I Italien utförde Monti m.fl. (2019) en studie på fyra olika förskolor där 160 barn i åldrarna 1-3 år deltog. Två av förskolorna hade en traditionell pedagogisk verksamhet medan de andra två förskolorna utgick från utomhuspedagogik som förhållningssätt, med förskollärare som hade både erfarenhet och utbildning inom det. Studien pågick från september 2011 till juni 2012 och hade till syfte att undersöka barns utveckling inom åtta områden: barnens fysiska förmågor (grov- och finmotorik), deras uppfattning och medvetenhet om sig själva och den omgivande miljön, deras kognitiva och socioemotionella utveckling samt deras lekar och språk. Monti m.fl. (2019) ämnade även med studien att jämföra hur barnens utveckling påverkades av de olika pedagogiska verksamheterna.

För att mäta barnens utveckling användes sig forskarna av mätinstrumenten Denver Developmental Screening och Kuno Beller Development Scale. Vid första mättillfället i början av studien visade barnen på de olika förskolorna upp liknande resultat inom de studerade områdena. I slutet av studien mättes barnens utveckling inom de olika områdena igen och Monti m.fl. (2019) kunde urskilja signifikant skillnad i barnens utveckling mellan förskolorna med traditionell verksamhet och utomhuspedagogisk verksamhet. Inom alla utvecklingsområden hade barnen i utomhusgruppen utvecklats mer än barnen i den traditionella gruppen. Resultatet visade på en tydlig skillnad i utveckling när det gäller barnens fysiska förmågor, där barnen i utomhusgruppen hade en förbättrad grov- och finmotorik (Monti, m.fl., 2019).

Vidare genomförde Akpinar och Kandir (2022) en fallstudie under tre månader i Turkiet där 63 förskollärare intervjuades om deras tankar kring utevistelse i förskolemiljö. Förskollärarna i studien ansågs att utomhusaktiviteter resulterar till positiv inverkan på barns fysiska välbefinnande. Akpinar och Kandir (2022) anser att det blir möjligt då utevistelser förstås skapa goda förutsättningar för stimulerande miljöer, där barn kan röra sig fritt och utveckla sina motoriska färdigheter som koordination, uthållighet och balans. Därav betonas ett stort behov för utevistelser så att barn kan få leka och delta i olika utomhusaktiviteter som stödjer samt bidrar till ett hälsosamt och aktivt liv.

En studie utförd av Connelly m.fl. (2021) i Kanada med barn i åldrarna 3-5 år fokuserade på att undersöka barns fysiska aktivitet utomhus. Studien visade att barnen var mer fysiskt aktiva i utomhusmiljö jämfört med inomhusmiljön. Det ansågs bero på att barnen i större utsträckning engagerade sig i lekar, aktiviteter eller utrustning som gav upphov till mer fysisk aktivitet. Även om barnen var mer fysiskt aktiva i utomhusmiljön menar forskarna att stora delar av utevistelsen även var av lugn karaktär där barnen var stillasittande. Connelly m.fl. (2021) såg att barnens fysiska aktivitet kunde påverkas av förskollärarnas uppmaning till mer energisk lek, något som sällan skedde i studien. Dessutom framhäver Monti m.fl. (2019) att förskollärarna har ett ansvar att erbjuda barnen rika utomhusmiljöer som involverar barnen i konkreta sensoriska, perceptuella och motoriska upplevelser som stimulerar deras upptäckarlust och aktiva lärande.

Även Bento och Costa (2018) som genomförde en studie i Portugal beskriver förskollärarnas ansvar till att stötta barnen i deras lärande. I intervjuerna uttrycker förskollärarna att några av de yngre barnen i gruppen, som var runt två år, kunde känna sig osäkra i utomhusmiljön. På grund av den ojämna marken hade barnen svårt att röra sig utomhus vilket ledde till att de inte utforskade sin omgivning och hade ett stort behov av förskollärarnas närhet. Att förskollärarna stöttar barnen när de visar osäkerhet är viktigt för barnens möjlighet att

anpassa sig till nya miljöer och utveckla deras självförtroende för att övervinna nya utmaningar (Bento & Costa, 2018). Även Åström m.fl. (2020) såg att utevistelser kunde leda till en osäkerhet hos barn. De genomförde en studie i Sverige på 78 förskolor. Genom observationerna framgick det att barnen ibland hade svårt att veta vad det skulle göra utomhus vilket ledde till en otrygghet hos barnen och att de inte engagerade sig i något. I studien jämförs utemiljön med innemiljön och de kom fram till att lärarstyrda aktiviteter i högre grad skedde inomhus. Det skapade en trygghet för barnen då de visste vad som skulle ske och vad som förväntades av dem i aktiviteten (Åström m.fl., 2020).

5.2. Lekar i utomhusmiljö

En observationsstudie i Australien utförd av Little (2022) under sju månader studerade barns lek i utomhusmiljö och då med särskilt fokus på risker under utevistelsen. Observationerna visar på att barnen ofta dras till lekar som involverade höjd och hastighet utomhus. I barnens agerande synliggörs en vilja att ta sig an utmaningar som forskaren anser stödja utvecklingen av deras motoriska färdigheter som rörlighet, stabilitet, koordination och balans (Little, 2022). Vidare kunde forskaren även se hur barnens sociala förmågor stärks genom utevistelsen genom att barnen samarbetade, samtalade och uppmuntrade varandra i lek. Barnen visade även en förmåga och förståelse för regler som verksamheten gemensamt hade utarbetat. Genom att bedöma och hantera utmaningar i miljön kunde barnen visa på ett eget ansvarstagande och reflektion i relation till sina handlingar. I och med detta påpekar Little (2022) att resultatet av studien visar på att barns riskfyllda lekar främjar deras fysiska, kognitiva och sociala utveckling.

Av Bento och Costas (2018) observationer konstaterade de att barnen i utomhusmiljö fick möjlighet att utveckla sina sociala och kommunikativa färdigheter genom att dela med sig av idéer och samarbeta för att överkomma utmaningar som utomhusmiljön erbjuder. I intervjuer framgick det även att förskollärarna ansåg att barnen lekte bättre med varandra ute och samarbetade mer vilket ledde till att barnen oftare kunde lösa problem själva, utan en vuxens närvaro. De positiva effekterna på de sociala förmågorna hos barnen ledde också till att färre konflikter skedde utomhus jämfört med inomhus, enligt förskollärarna i studien (Bento & Costa, 2018).

Resultatet från Bento och Costas (2018) studie skiljer sig dock från Norðdahl och Jóhannesson (2016) i vilken det istället synliggörs att lärarna ser utomhusmiljön som en plats där många konflikter uppstår mellan barnen. Lärarna uttryckte att de såg dessa konflikter som en möjlighet till lärande för barnen och utomhusmiljön som platsen där lärande kunde ske. Barnen får möjlighet till lärande, hur de ska interagera med varandra, gruppdynamik, samarbete och kommunikation för att lösa problem och oenigheter. Dessutom såg lärarna även möjlighet till ökad självständighet hos barnen. Även Monti m.fl. (2019) kunde i deras studie se att barnen i de utomhuspedagogiska verksamheterna hade utvecklats inom de sociala förmågorna. Barnen kommunicerade mer med både vuxna och andra barn, var mer integrerade och att deras lekar utvecklades mer jämfört med barnen i de traditionella verksamheterna.

I en studie utförd i USA observerade Perry och Branum (2009) olika leksekvenser med barn i 3-årsåldern. Enligt forskarna visade resultatet av deras studie att utomhusmiljön är bidragande till barns lek. Genom att erbjuda varierande miljö med lättillgängligt material och stora ytor där barnen kan använda hela sin kropp i skapandet av idéer och fantasier, kan

utomhusmiljön erbjuda något utöver det barn kan tillägna sig i inomhusmiljön (Perry & Branum, 2009).

Även Tan och Yang (2022) tar upp barns möjlighet till fantasilekar i utomhusmiljö. Forskarna genomförde en studie i Singapore där de med hjälp av observationer och intervjuer med barn och vuxna ville undersöka barns lärande i utomhusmiljö. Genom observationerna kunde Tan och Yang (2022) synliggöra hur barnen i utomhusmiljö använde sig av material och miljön som redskap för lek. Även barnens kunskaper av samhället synliggjordes i leken där de genom användning av materialen och miljön skapade lekar för att forma sig en förståelse för sin omvärld. En lek som Tan och Yang (2022) observerade handlade om barns förståelse för affärer och café, från att laga maten, öppna affären till att interagera med kunder och ta betalt för sina varor.

Perry och Branum (2009) tar också upp barns möjlighet till fantasilek i utomhusmiljö där materialet och utformningen av miljön skapar möjligheter för barnen. I deras observationer synliggör de barnens möjlighet till att förhandla i fantasilek, hur leken ska gå till men även turtagning och att visa hänsyn till varandras idéer. Likt Perry och Branum (2009) menar även Norðdahl och Jóhannesson (2016) att det finns erfarenheter av olika fenomen som barn endast kan erfa av utomhusmiljöer. Norðdahl och Jóhannesson (2016) gjorde en intervjustudie som pågick under ett år på Island där 25 lärare deltog. Studien visar att lärarna anser att utomhusmiljöer skapar goda förutsättningar för barns lärande och utveckling eftersom barns erfarenheter kan leda till samtal och diskussioner. Dessa samtal och diskussioner gör det lättare för barnen att sätta ord på och lära sig begrepp kring sådant de har erfarenhet i verkligheten. På så sätt bidrar utomhusmiljöer till erfarenheter som barnen kan lära sig av och att dessa erfarenheter kan skapa en grund för samtal och dialog där ett lärande kan främjas (Norðdahl & Jóhannesson, 2016).

Vidare presenterar Kos och Jerman (2013) att barns utveckling påverkas starkt av deras miljö. I relation till det lyfter de att regelbundna utevistelser är viktiga och har många fördelar, eftersom det erbjuder barn frisk luft samt utrymme att röra sig fritt. Att det skapar möjlighet för barn att förbättra sina motoriska förmågor, såsom koordination och balans, att det främjar koncentrationen samt minskar aggressivitet och konfrontationer. Särskilt betonas naturliga utomhusmiljöer då det anses ge barn rika sinnesupplevelser, som att experimentera och utforska, titta och röra vid, gräva, lukta och smaka. På så sätt anser Kos och Jerman (2013) att barn hittar betydelser i samband med naturens variation och oförutsägbarhet, då den uppmuntrar och möjliggör barns egeninitierade forskningar. Dessutom anses dessa positiva erfarenheter av utevistelser hjälpa barn att utveckla en omsorgsfull attityd till naturmiljöer och lägga grund för en effektiv miljöutbildning under den tidiga barndomen (Kos & Jerman, 2013). Utifrån en generell uppfattning antas barn också tycka om utomhuslekar, eftersom utevistelser skapar rum för risktagande samt självständigt agerande. Utifrån detta menar Kos och Jerman (2013) att utevistelser utvecklar barns lekar till mer kreativa och fantasifulla former som resulterar i förvärvade kunskaper, färdigheter och förmågor.

5.3. Förskollärares relation till risktagande beteende

En intervjustudie utförd av Little (2022) med förskollärare fokuserade på att undersöka och förstå förskollärares attityd och tolerans kring barnens olika - och ibland riskfyllda - lekar. I intervjuerna framgick att personalen till viss del tillåter riskfyllda lekbeteenden då de menar att barnens risktagande i lekar leder till utmaningar och nya upptäckter. Däremot kände sig de

flesta förskollärarna bekymrade för potentiella faror i lek utomhus och tillägnade sig därför en övervakande roll. Vidare ansåg förskollärarna i studien att de ska kunna erbjuda stöd till barnen och lära dem nödvändiga färdigheterna kring hur man identifierar faror och hanterar dessa på ett säkert sätt (Little, 2022). Även om förskollärare kan se de positiva aspekterna av riskfyllda lekar i utomhusmiljö anser Little att förskollärare många gånger begränsar barns lek på grund av rädsla, oro och en ansvarskänsla för barnens säkerhet. Detta synliggörs även i Erdems (2018) studie där det i intervjuerna med förskollärarna framgår att det finns större risker med att befinna sig utomhus jämfört med inomhus. Resultatet visade att förskollärarna använde sig av fler regler utomhus för att kunna säkerställa barnens säkerhet.

Under studiens gång uppmärksammade även Little (2022) en förändrad attityd hos förskollärarna angående de riskfyllda lekarna barnen tar sig an. Vid observationerna lade förskollärarna märke till hur barnens riskfyllda lekar bidrog till deras utveckling av riskhanterings- och problemlösningsförmågor genom att bedöma risker och ta ansvar för sina egna och andras säkerhet. Dessa riskfyllda lekar var även bidragande till att barnen övervann rädslor, fick ökat självförtroende och utvecklade tillit till sin egen förmåga. Även Bento och Costa (2018) kom fram till ett liknande resultat i deras studie där resultatet visade att barn har en möjlighet att utveckla bättre självkänsla genom att överkomma utmaningar, speciellt fysiska. Utomhusmiljön och de risker lekens karaktär i den miljön medför uppmuntrar barnen till att ta risker och utforska platser som är utmanande för deras motorik. I observationerna framgår det även att barnen med tiden blev duktiga på att själva bedöma risker i leken, något Bento och Costa anser beror på barnens möjlighet att själva få fatta beslut över vilka utmaningar som var lämpliga för deras färdigheter.

5.4. Kognitiv förmåga

I jämförelsen mellan de traditionella verksamheterna och de utomhuspedagogiska verksamheterna visade resultatet i Monti m.fl. (2019) studie att barnen som spenderade större tid utomhus hade bättre uppfattning och en högre medvetenhet kring sig själva och den omgivande miljön. I kognitiva termer hade barnen även utvecklat bättre och snabbare inläring, koncentration, uppmärksamhet och reflektion jämfört med barnen i de traditionella verksamheterna. Förutom att utevistelser i sig bidrar till att främja olika förmågor anser forskarna att förskollärare har en viktig roll, eftersom deras uppfattningar och beslut påverkar barnens övergripande utveckling (Monti, m.fl., 2019).

McClintics och Petty (2015) förklarar att det kognitiva lärandet utomhus är starkt kopplat till barns erfarenheter. Genom varierande upplevelser uppmuntras barn till observationer, nyfikenhet och ifrågasättande, vilket främjar barns aktiva sökande av nya kunskaper. Socialt sett är barn heller inte lika hämmade utomhus. Barnen vågar ta fler risker och bli mer självsäkra i sig själva vilket också bidrar till att vänskapsrelationer utvecklas. Genom olika lekar (låtsaslek, konstruktionslek, hinderbanor) lär de sig även att samarbeta, förhandla och lösa sina konflikter. Vidare påverkar utevistelser barns hälsa och välbefinnande. Genom fysiska rörelseaktiviteter utvecklas deras grov- och finmotorik som även resulterar i ett ökat blodflöde i hjärnan, vilket gynnar hjärnaktiviteten och leder till att barn blir gladare och får lättare att tänka och lära. Det anses även bidra till färre sjukdagar och mindre allergiska reaktioner, än om de skulle vara inomhus större delen av dagen. Utifrån känslomässiga och mentala aspekter bidrar utevistelser och direkt kontakt med naturen till minskad stress och en ökad koncentration, då det skapar möjligheter för barn att uttrycka sina känslor samt uppleva behagliga upplevelser (McClintics & Petty, 2015).

En kvantitativ studie i Norge utförd av Ulset m.fl. (2017) studerade 28 förskolor med totalt 562 barn i åldrarna 3-7 år som följdes under en fyraårsperiod. Målet med studien var att undersöka om det fanns något samband mellan tiden som spenderades utomhus i förskolan och barnens kognitiva och beteendemässiga utveckling. I resultatet av studien synliggörs ett samband mellan antalet timmar spenderade i utomhusmiljö och barnens kognitiva funktioner när det kommer till uppmärksamhet och hyperaktivitet. Barnen som spenderade fler timmar utomhus i förskolan hade bättre uppmärksamhetsförmåga och visade mindre tecken på hyperaktivitet. Detta samband var som starkast för barnen när de var i åldrarna 5-6 år och minskade sedan vid 7 års ålder. En möjlig anledning till resultatet menar forskarna kan vara att barn är mer fysiskt aktiva ute vilket stärker deras kognitiva funktioner. Forskarna anser även att utomhusmiljön är ett billigt och lättillgängligt medel för att stärka barn i deras utveckling (Ulset, m.fl., 2017).

5.5. Barns olika förutsättningar

I Norðdahls och Jóhannessons (2016) artikel lyfter lärarna utevistelsens möjlighet till en ökad variation i undervisningen och genom det även bidra till ett planerande för att tillgodose varje barns olika behov. En del lärare i studien poängterade att utevistelser skapar möjlighet för lärare att närma sig olika kunskaper utifrån barns intressen då de tillsammans kan utforska och samtala om djur och natur, eller använda sig av gungor och rutschkanor för att väcka ett intresse för friktion. Till skillnad från Norðdahls och Jóhannessons (2016) studie ansåg förskollärarna i Erdems (2018) studie att det finns en svårighet med att tillgodose barns olika behov i utomhusmiljö. Erdem (2018) utförde intervjuer med 54 förskollärare i Turkiet och av intervjuerna framgick det att förskollärarna såg en svårighet med utevistelser relaterat till barn i behov av särskilt stöd. Förskollärarna ansåg att barn i behov av särskilt stöd samt dåliga förskolegårdar med få möjligheter till lek och utforskande i kombination med stora klasser kunde leda till otrygga situationer utomhus. Detta resulterade i att många lärare i studien inte använde sig av gårdens utomhusmiljö. Vidare framgår det av studien att förskollärarna även såg att föräldrarna var oroliga för barnens säkerhet när det kom till utomhusaktiviteter och att de därmed kunde undvika riskerna genom att stanna inne. Förutom säkerheten var även vädret något föräldrarna visade en oro för, förskollärarna uppgav att föräldrarna inte ville att barnen skulle vara ute om det var varmt, kallt, regnigt, snöigt eller blåsigt (Erdem, 2018).

Även Jidovtseff m.fl. (2021) såg vädret som en anledning till att förskollärare inte använder sig av utomhusmiljön på förskolan. Jidovtseff m.fl. genomförde en studie i Belgien där 47 förskollärare svarade på enkäter och 19 valdes ut för intervjuer. I studien framgick det att största hindret för att använda sig av utomhuspedagogik och att befinna sig i utomhusmiljö var vädret men även möjligheten för förskollärarna att ha uppsyn över barnen. Resultatet visar att många av förskollärarna i studien är positiva till utevistelse och ser att det hjälper barnen i deras koncentration, förfina motoriska färdigheter och kommunikation. Trots detta framgick det att få använde sig av utomhuspedagogik i praktiken, vilket berodde på bristande kunskap hos förskollärarna, brist på lämplig utrustning och förskollärarnas bristande intresse för utomhusaktiviteter med barn (Jidovtseff m.fl., 2021).

5.6. Miljöns betydelse

I USA utförde Li m.fl. (2016) en kvalitativ studie på tre förskolor, med sex förskollärare och 28 barn i 4-årsåldern. Det primära syftet var att undersöka förhållandet mellan låtsaslekar i utomhusmiljöer och förskolebarns sociala utveckling. Vidare anser forskarna att majoriteten av den forskning som finns lyfter barns låtsaslek i inomhusmiljöer, och att det därför finns ett intresse för att undersöka de möjligheter som utevistelser erbjuder samt empiriskt testa om det finns en direkt koppling mellan låtsaslek utomhus och barns sociala förmågor. Ytterligare en anledning till studiens fokusområde ställs i bakgrund av forskarnas hänvisning till en tidigare studie. Resultatet i den studien visar att barn ägnar sig åt låtsaslek utomhus i betydligt större utsträckning jämfört med inomhus, eftersom miljön erbjuder upplevelser som inte går att erfara inomhus (Shim m.fl., 2001). Gällande miljöns betydelse har forskarna även refererat till en studie utförd av Susa och Benedict (1994). I studien jämförde forskarna "traditionella" lekplatser med "moderna" lekplatser för att undersöka dess inverkan på barns lekar. Resultatet visade att traditionella lekplatser bara erbjuder gungor och rutschkanor vilket anses begränsa barnens lekar och utforskning. Moderna lekplatser erbjuder däremot en mångfald av utrustning, samt öppna och privata utrymmen som möjliggör en rad olika utmaningsnivåer och som främjar barns kreativa lekbeteenden.

I artikeln presenterar Li m.fl. (2016) även tre typer av låtsaslek. Den första kategorin är konkret låtsaslek som omfattar konkreta föremål och material för att leken ska kunna bedrivas framåt. Kategorin abstrakt låtsaslek har med fantasin att göra, det vill säga sådant som inte är sanna eller aktuella i verkligheten. Den tredje kategorin är social låtsaslek som innefattar båda tidigare kategorier, men som sker i grupp och interaktion med andra. Författarna betonar att alla typer av låtsaslekar kräver specifika egenskaper hos barn, då låtsasleken kännetecknas av en rad sociala och potentiella regler som man behöver följa. Dessa egenskaper kännetecknas och sammankopplas med självkontroll och självreglering samt en förmåga till samarbete för att kunna genomföra "rätt" handlingar och nå målet med leken. Vidare gjordes datainsamlingen med hjälp av observationer samt ett analytiskt rankingssystem. Systemet går under namnet Social Skills Rating System (Gresham & Elliott, 1990), och består av en bedömningsskala på 30 punkter som mäter barns sociala kompetenser, såsom samarbetsförmåga, självkontroll och förmågan att interagera med andra.

Enligt observationerna stämmer förskolornas lekplatser väl överens med beskrivningarna av en modern lekplats. Utrustning som sandlåda, sandleksaker, stigar, bollar, hinkar och vagnar samt naturliga element som träd, grus och buskar i trädgårdsområdena var föremål som barnen flitigt använde sig av i sina låtsaslekar. I leken visade barnen även på förmåga till fantasi, kreativitet samt symboliskt tänkande. Kompetenser som samarbete och självkontroll genom turtagning och kompromissande, att hjälpa andra och dela med sig av material, inleda aktivitet samt be om hjälp och reagera på andras handlingar var ytterligare förmågor som noterades. De kunskaper och färdigheter som barnen visade förklarar vara en väsentlig del i deras socioemotionella utveckling och även bevis på att barnen kommit långt i sina lekar och sociala förmågor. Utformningen av utemiljöerna hade med andra ord stor betydelse för barnen, då de välutformade lekplatserna kunde berika deras låtsaslekar, erbjuda olika scenarion, variation i form och tema samt olika kamratkonstellationer. På så vis kunde barnen göra flera interaktioner samt få stöd i deras utveckling i jakt på nya sociala förmågor (Li m.fl., 2016).

En slutsats som Li m.fl. (2016) drar utifrån sina observationer är att naturliga miljöer bidrar till färre könsstereotypa lekar. Då miljön erbjuder en öppenhet och inte på förhand bestämda

syften, förstås det bidra och främja till jämställdhet mellan könen samtidigt som alla barn får möjlighet att hitta en roll i leken. En avslutande slutsats är att låtsaslek i sin helhet kan främja barns sociala färdigheter, men att utomhusmiljöer bjuder in och uppmuntrar till barns kreativa lekbetenden som gör att deras lekar kan fortsätta att utvecklas.

I en annan kvalitativ studie har forskarna Larrea m.fl. (2019) haft i syfte att undersöka hur och vilka möjligheter utomhusmiljöer kan erbjuda, samt vilken inverkan det har på barns lekar och sociala relationer. Studien utfördes på 18 olika förskolor, med 51 förskollärare och 173 barn i åldrarna 3-6 år. Studiens resultat centrerar kring Gibsons teori om affordance. Enligt denna teori har den fysiska miljön en stor betydelse för barns utveckling och lärande. Rika miljöer förklaras ha funktionella egenskaper, som erbjuder och bidrar till kreativa lekar, handlingar och beteenden, som i sin tur resulterar i att barn utvecklar nya färdigheter och förmågor. I resultatet framgår att majoriteten av de studerade förskolorna varken hade naturmaterial såsom sand, gräs och vatten, eller lekutrustningar som rep, nät eller färg i sina utomhusmiljöer. Det visade sig också att den miljön som erbjöd mest affordance var de platta ytorna, som barnen använde för regellekar som fotboll och basket. Andra gånger sysselsatte sig barnen med rollspel eller parallelllek. En slutsats som forskarna drar utifrån sin analys är att sådana miljöer inte är barnvänliga. Påståendet motiveras med bakgrund av de brister som framkommit i utomhusmiljöerna, som forskarna menar vara en bidragande faktor till att barns grupplekar och kreativa utforskande begränsas, vilket tolkas resultera i en negativ inverkan på barns relationer och sociala samspel. Med det sagt betonar Larrea m.fl. (2019) att barn i förskolan bör få tillgång till en barnvänlig utemiljö, som förklaras vara en miljö som inbjuder till fri lek, sociala interaktioner och motoriska utmaningar.

Likaså är Moreira m.fl. (2022) eniga om att fattiga utomhusmiljöer begränsar barns lärande och utveckling. I en observationsstudie utförd i Portugal jämförde forskarna två olika förskolors utomhusmiljöer för att se om utformningen har betydelse för barns sociala förmågor. Sammanlagt deltog 26 barn i åldrarna 3-6 år. Utöver observationerna hade barnen även fått varsin bricka som registrerade deras signaler och sociala interaktioner med varandra, när de höll sig inom ett avstånd på 1.5 meter. Utifrån resultatet bedömdes en av förskolorna ha sämre kvalitet än den andra. På den förskolan var utemiljön en asfalterad gård på 25 kvadratmeter. Det fanns heller inga fasta föremål, såsom gungor och rutschkanor, utan endast en hoppbage, samt en låda med lös lekutrustning, som dockor och bilar. Den förskola som ansågs ha bättre kvalitet hade en utegård på 87,5 kvadratmeter och bestod mestadels av gräs, träd och annat naturmaterial, samt gungor, rutschkanor och en sandlåda.

Utifrån dessa skillnader visade resultatet att barnen på den förskola med bättre utomhusmiljö spenderade mindre tid ensamma, de lekte oftare i grupper och spendera mer tid med andra barn. Forskarna förklarar vidare att rika och barnvänliga utegårdar ger ett större urval av aktiviteter, som uppmanar och ökar barns delaktighet, sociala interaktioner och närhet till varandra. Ännu en slutsats som framförs av forskarna är att utomhusmiljöer som består av könsneutrala element som naturmaterial, sandlådor och fasta lekutrustningar bjuder in och bidrar till ömsesidiga lekar mellan könen, medan föremål som dockor och bilar snarare bidrar till att könen separeras ytterligare (Moreira m.fl., 2022).

I likhet med Larrea m.fl. (2019) har även Miranda m.fl. (2017) haft i syfte att undersöka aspekter av utevistelser i relation till barns lekar, vilka möjligheter utomhusmiljöer erbjuder samt hur barns lekar ser ut, det vill säga om de leker ensamma eller i grupp. Studien utfördes i Spanien på 19 olika förskolor, med totalt 51 förskollärare och 173 barn i åldrarna 3-6 år. Data samlades in genom observationer men förtydligades med hjälp av intervjuer med

förskollärarna. Utifrån resultatet menar forskarna att goda utemiljöer som erbjuder variation bidrar till positiva effekter på barns utevistelser, på sätt att det bidrar till och engagerar barn i olika sociala grupper. Genom sociala lekar förstås barn kunna inspireras till fantasi och kreativitet, men även få möjlighet till närkontakt och dialog med varandra. Med denna slutsats finner forskarna sitt resultat intressant ur ett perspektiv på barn i behov av särskilt stöd. Detta då det mer ofta än sällan är dessa barn som leker för sig själva eller är engagerade i parallella lekar och inte lika mycket i grupplekar.

På samma sätt konstaterar även Nel m.fl. (2017) i deras studie att utomhusmiljöns utformning har betydelse för barns allsidiga utveckling. Studien utfördes i Sydafrika på tre olika förskolor, där forskarna undersökte tre förskollärares perspektiv på utevistelser. Syftet med studien var att med stöd av videoinspelningar, bilder och observationer undersöka utomhusmiljöns effekt på barns sensoriska, motoriska och perceptuella förmågor samt hjälpa förskollärarna i användandet och utformningen av deras utomhusmiljöer. Forskarna konstaterar att utemiljöer i förskolan bör vara öppna och tillgängliga nog, det vill säga inte vara trång på vare sig föremål eller för många barn. Vidare bör miljön erbjuda en variation av möjligheter med både naturliga och fasta ytor med olika redskap, så att barnen kan känna spänning i att röra sig, cykla och springa runt fritt. På så vis kan de känna utmaningar i sitt utforskande, samtidigt som de uppmuntras och stimuleras till att främja olika förmågor.

5.7. Vilken inverkan har förskollärares uppfattningar och förhållningssätt på barns utevistelse

I en kvalitativ studie har forskarna McClintics och Petty (2015) haft i syfte att undersöka hur förskollärare ser på förhållandet mellan lek och lärande i utomhusmiljöer, samt hur deras tankar och förhållningssätt påverkar barns utevistelser. Studien gjordes på en förskola i Sydstaterna (USA), med tio förskollärare, en föreståndare och 75 barn. Data samlades in genom intervjuer med samtliga personal på förskolan, samt observationer av förskollärarnas och barnens interaktioner. Utifrån intervjuerna framgår att förskollärarna hade en viss förståelse för vikten av utevistelser, men majoriteten hade svårt att uppskatta utevistelsens fulla potential. Mest framträdande var att utomhusmiljön beskrevs som en plats för frihet, äventyrliga lekar och barns eget utforskande. Dock även ett sätt för barn att göra sig av med överskottsenergi och förbereda sig inför aktiviteter i inomhusmiljöer.

I relation till barns lärande och utveckling menar förskollärarna att de under sin uppväxt lärde sig mest vid tillfällena då självstyrda lekar och fritt utforskande ägde rum (McClintics & Petty, 2015). Av den anledningen vill de inte bidra med strukturerade aktiviteter, eftersom det anses begränsa barnens kreativitet och egeninitierade lärande. Majoriteten av förskollärarna menade också att de låter barnen leka fritt. Att fokus istället läggs på att hålla barnen säkra genom vägledning och tillsägelser, samtal och påminnelser kring hur man beter sig, leker eller använder lekutrustningar. Detta stycke kan även sammanfattas utifrån en av förskollärarnas svar, som uttryckte att hon ser sin uppgift som att underlätta barngruppens interaktioner och upprätthålla säkerhet: *"My main job is maintaining the safety of the children when they are on the playground because that is where all the accidents happen"*. (McClintics & Petty, 2015, s. 36).

I en artikel redovisar även forskarna Hunter m.fl. (2020) en motsvarande uppfattning och förhållningssätt hos förskollärare. Studien gjordes på en förskola i USA med 150 barn, åtta förskollärare och två administratörer, där enkäter, intervjuer samt observationer användes för

datainsamling. Resultatet i denna studie visar att förskollärare ser sig själva som vägledare, att de agerar guide och underlättar barns utevistelser genom att bekräfta och tillrättvisa beteenden samt förklara hur olika material och utrustningar skall användas. Dock låter de för det mesta barnen själva sköta sina lekar och interaktioner med varandra. Det framgår även att förskolan utgår från en barncentrerad pedagogik, med en filosofi om att barn lär sig bäst när de själva får styra och leda, men att förskollärarna intar en kompletterande roll. I relation till detta förklarar förskollärarna att de inte talar om för barnen hur eller vad de ska ägna sig åt i utomhusmiljöer, utan att de ger barnen tid att utforska och göra egna upptäckter. Förskollärarna påpekar även att barns erfarenheter och upplevelser i samband med utevistelser inte kan betraktas som ett formellt lärande, eftersom aktiviteterna är spontana och bara sker av sig självt, känns de lättare att hantera informellt.

Begreppen informell, utforskning och spontanitet är något som många av förskollärarna använder enligt Hunter m.fl. (2020). Det förklaras av forskarna vara synonyma ord som definierar förskollärarnas uppfattningar och förhållningssätt, men också ett erkännande för vilket värde de tillskriver utevistelser och barns aktiviteter i utomhusmiljöer. Begreppet utforskande förklaras av förskollärarna själva vara när barn på egen hand hittar sådant som de vill lära sig av eller ta reda på mer om. I och med detta finns en bestämd uppfattning kring behovet av ostrukturerade utevistelser, med lekar och aktiviteter som är fria från de vuxnas styrningar. Begreppet informell förstärker också förskollärarnas uppfattning om att utevistelser kräver mindre tid och uppmärksamhet, vilket leder till färre avsiktliga och pedagogiska aktiviteter, men som påstås skapa utrymme för barns kreativa och självständiga lärande (Hunter m.fl., 2020).

I studien av Hunter m.fl. (2020) var det endast en deltagare som hade en annorlunda uppfattning, hon uttryckte att utevistelser är mer än att släppa ut barn, vara observatör och agera för deras säkerhet. Istället menar förskolläraren att det kräver medvetenhet, praktiskt och verbalt engagemang samt lärarinteraktioner för att ett lärande och utveckling skall kunna ske. Även om den fria leken anses vara en viktig del av barns vardag så förstås utomhusmiljön vara en plats för lärande, samt en möjlighet att integrera och förankra läroplansmål. Samma deltagare konstaterar om förskollärare enbart förlitar sig på barn och engagerar sig i sådant som barn själva lägger märke till och visar intresse för, kan det resultera i att barnens lekar och lärande begränsas samt bli en bidragande faktor till att läroplansmål missas. På grund av det betonas förskollärare behöva använda utevistelser mer avsiktligt genom att göra det mer strukturerat, men också röra sig bort från den helt fria leken som barn helt själva styr och har kontroll över.

I likhet med deltagarens uppfattning från studien av Hunter m.fl. (2020) finner forskarna Tuuling m.fl. (2018) ett liknande förhållningssätt hos hälften av förskollärarna i sin studie. Studien genomfördes på 15 olika län i Estland med totalt 490 förskollärare. Uppgifterna samlades in genom enkäter med syfte att undersöka den betydelse som förskollärare tillskriver utevistelser, med utgångspunkt i egna erfarenheter. Resultatet i denna studie visade på lite olika svar, men hälften av förskollärarna svarade att de använder utevistelser som en naturlig del av förskolans verksamhet. De menade även att deras användning av utomhusmiljöer har ett pedagogiskt och målinriktat syfte. Förskollärarna förklarar att utevistelser ger dem möjlighet att integrera ämneskunskaper i det dagliga arbetet på förskolan, samtidigt som vikten av utevistelser i högsta grad refererades till barns lärande och kognitiva utveckling. Ett fåtal förskollärare lyfte utevistelse i relation till barns sociala och fysiska förmågor. Dock tolkas majoriteten av förskollärare ha en mindre förståelse av den breda inverkan som utomhusmiljöer har på barns allsidiga utveckling. En anledning till detta

tolkas vara att förskollärarna i stort både ser och värderar den akademiska utbildningen högt. Det framgår också att förskollärarna tycker att deras förhållningssätt är avgörande för barns lärande och utveckling i samband med utevistelser. För att kunna uppmuntra och motivera barn till nya kunskaper, anses förskollärare behöva agera medforskare, samt upptäcka, utforska och experimentera tillsammans med barn. Därmed belyses miljöns utformning också ha betydelse, att förskollärare ska anpassa utomhusmiljöer utifrån barns intresse för att kunna skapa lärandeaktiviteter med lekfulla dimensioner och som inte upplevs som undervisning av barn.

Resterande förskollärare från Tuulings m.fl. (2018) studie anser att utevistelser inte har ett pedagogiskt värde, och att det finns bidragande faktorer som gör att det blir svårt att planera för en effektiv och pedagogisk utevistelse. Av den anledningen bedöms faktorerna resultera i att utevistelser inte kan erbjuda tillräckligt med möjligheter för barns lärande och utveckling. Bland annat visar studien att barn kan tappa fokus och lätt bli distraherade på grund av själva miljön, men också på grund av andra barn och den höga ljudnivån som kan förekomma i utomhusmiljöer. Andra faktorer som poängteras relateras till väderförhållanden som anses vara ett hinder och som påverkar förskollärares beslut i hur ofta de erbjuder barn möjlighet till utevistelser. Kallt väder och regn förklaras begränsa genomförandet av lärandeaktiviteter. Med bakgrund av detta delar förskollärarna sin uppfattning om att barn blir sjuka oftare i utomhusmiljöer jämfört med inomhus. Dessa förskollärare är dock inte ensamma om denna uppfattning och förhållningssätt till barns utevistelser.

I en studie gjord av Kos och Jerman (2013) hade forskarna i syfte att undersöka hur mycket tid barn får tillbringa i utomhusmiljöer samt vilken betydelse förskollärare tillskriver detta ämne. Totalt deltog 140 förskollärare i 21 slovenska städer. Uppgifterna samlades in genom en kvantitativ metod med hjälp av anonyma enkäter. Resultatet visade att slovenska barn tillbringar mindre tid ute under kalla vintermånader jämfört med varma månader. I svaren framkom en del bekymmer kring barns hälsa, samt en oro över att utsätta barn för eventuella sjukdomar i samband med utevistelser. Det finns en tro om att barn löper större risk för olyckor, skador och sjukdomar i utomhusmiljöer, men trots detta uttryckte många av förskollärarna att barn åtminstone bör få tillbringa en viss tid utomhus varje dag. Även förskollärarna delar en delvis accepterande attityd kring risker och menar att det är en naturlig del av barns utevistelser. Det finns också en medvetenhet om att barn behöver rika möjligheter, få tillgång till varierande miljöer samt lära sig att hantera risker, eftersom det gynnar deras utveckling, stärker deras självförtroende och tillit till den egna förmågan.

5.8. Förskollärares roll

Förskollärare har en betydelsefull roll i barns utevistelser. Enligt forskarna Tuuling m.fl. (2018) är det viktigt att uppmärksamma förskollärares uppfattningar av utevistelser, eftersom det påverkar deras förhållningssätt samt den roll som förskollärare anser sig själv kunna eller bör ta. Detta förstås i sin tur ha en stor inverkan på de möjligheter eller eventuella begränsningar som barn får möta. Likaså menar Hunter m.fl. (2020) att det finns olika teoretiska idéer kring utevistelser. Dessa skilda idéer samt förskollärares uppfattningar och förhållningssätt förklaras vara avgörande för vilket värde förskollärare tillskriver utevistelser, hur den tid som spenderas i utomhusmiljöer ser ut samt vilka erfarenheter, förmågor och färdigheter barn får möjlighet till.

I McClintics och Petty (2015) studie refererade majoriteten av förskollärarna till sina egna erfarenheter för att beskriva sin uppfattning och perspektiv på utevistelser. Enligt forskarna har detta varit väsentligt för förskollärarnas förhållningssätt vilket även blev synligt i de observationer som har gjorts. Genom hela studien höll förskollärarna fast vid sin filosofi om barns frihet under utevistelser, men resultatet utifrån observationerna visade att den övervakande rollen och de uttalade utomhusreglerna begränsade barnens lekar och kreativa utforskande. I och med att fokus har varit på att agera för barnens säkerhet, istället för att vara behjälpliga och delaktiga aktörer i barnens utevistelser, konstateras även den pedagogiska interaktionen mellan förskollärare och barn ha blivit påverkad.

I relation till sin forskning menar Hunter m.fl. (2020) att förskollärarna i deras studie gör ett erkännande för betydelsen av utevistelser. Utomhusmiljön identifieras som en plats där barn kan leka med sina jämnåriga, vara aktiva i det egna lärandet samt främja kunskaper och förmågor. Trots detta visar studien att förskollärarna inte lägger tid och planering på barns lek och lärande i utomhusmiljöer. Det förklaras ha att göra med en uppfattning om att utomhusmiljöer betraktas som barns fria arena, och som kräver mindre uppmärksamhet och engagemang jämfört med aktiviteter inomhus. Forskarnas tolkning är att förskollärarna ser utomhusmiljön som en möjlighet för fria lekar och barns egeninitierade lärande, inte ett kvalitativt och annorlunda sätt för förskollärare att främja barns lärande och utveckling på.

Vidare anser Hunter m.fl. (2020) att det finns stöd för att argumentera emot den passiva och observerande rollen som förskollärare tar. Det innebär att utomhusmiljöer inte ska ses som en miljö där man som förskollärare bara släpper ut barnen, eftersom utevistelser är mer än bara en säkerhetsfråga och styrning av barns beteende. Därmed förklaras utevistelser kräva särskilda attityder och metoder med aktiva interaktioner och avsiktliga planeringar, för att ett effektivt lärande ska kunna ske och för att barn ska kunna utvecklas. En förutsättning för att det ska möjliggöras anses vara beroende av förskollärares engagemang och tydliga kommunikation med både barn och arbetslag, där olika idéer och förslag kring vikten av utevistelser delas, men också hur dessa skall se ut. Det betonas även att det finns en balans mellan barn- och lärarledda aktiviteter. Med andra ord poängteras barns tid för fritt utforskande, men förskollärare ska tillgodose barns behov genom att ge det stöd och vägledning som behövs, samt implementera pedagogiska strategier för att optimera och säkerställa att barnens utbildning blir framgångsrik på lång sikt. Av den anledningen anses den lärarledda och barnledda aktiviteten fungera som ett komplement för varandra, då det är i skärningspunkten mellan dessa som barns kognitiva, sociala och fysiska färdigheter utvecklas.

Enligt McClintics och Petty (2015) bör utevistelser betraktas som en väsentlig möjlighet för barns lärande och utveckling. Forskarna hävdar att förskollärare har en central roll, och om de inte värdesätter utevistelser kommer barnens lekar, lärande och utveckling att påverkas. Det framgår att förskollärare bör förhålla sig nyfikna och engagerade, bidra med kunskaper och erfarenheter samt möjliggöra utrymme för spänning och äventyrliga upplevelser. För att minska direktiv och övervakande, anses förskollärare behöva planera, förbereda samt ta en aktiv roll i barns utevistelser, vilket också förstås vara en bidragande faktor till att den sociala relationen utvecklas, då barn och förskollärare kommunicerar, interagerar och samspelar med varandra. Likaså menar Yang m.fl. (2022), att förskollärarens roll och ställningstaganden påverkar och förändrar barns utevistelser. Strategier som förskollärare tycks kunna implementera är att inta ett lyhört förhållningssätt samt skapa bra sociala och emotionella band med barn. Istället för att bara stå i ett hörn, ska förskollärare interagera med barn genom att vara närvarande, samtala och kommunicera, samt bekräfta och ge positiv feedback. På så

sätt kan förskollärare stärka gruppens samspel, bidra med ett gott klimat och erbjuda meningsfulla upplevelser som både stödjer och underlättar barns lärande och utveckling.

Avslutningsvis poängterar Tuuling m.fl. (2018) att förskollärares bristande vilja, motivation och kunskaper samt olämpliga utomhusmiljöer är det som resulterar i en negativ inverkan på barns utevistelser. Forskarna menar att förskollärare kritiskt bör granska det egna arbetet, för att få en större förståelse kring barns lärandeprocesser, samt hur deras interaktioner och tillvägagångssätt påverkar barns utevistelser. På så vis anses förskollärare kunna reflektera över sina uppfattningar och förhållningssätt, övervinna hinder och begränsningar, dra en större nytta av utomhusmiljöer samt närma sig utevistelsens fulla potential.

6. Diskussion

Inledningsvis kommer en diskussion föras gällande vår valda metod och hur vi resonerat under arbetets gång relaterat till metoden. Därefter redovisar vi hur resultatet tolkats och analyserats i bakgrund av tidigare forskning och våra resonemang i relation till det.

6.1. Metoddiskussion

Nedan kommer en presentation av hur vi reflekterat kring valet av metod. Det bygger på överväganden och analyser vi gjort längs arbetets gång och förväntas bidra till ytterligare transparens av vår process.

6.1.1. Kvantitativ och kvalitativ ansats

Som tidigare nämnts utgår en översiktsstudie från redan publicerad forskning i vilken man ämnar söka svar på sina frågeställningar. De artiklar man då tar del av kan vara av olika kvalitet samt ha utförts på olika sätt. Artiklarna vi granskat har varit av både kvalitativ och kvantitativ ansats. Forskning med kvalitativ ansats syftar till att subjektivt undersöka någonting man önskar förstå, där man vill komma åt kärnan och få lära mer om bland annat sociala relationer och samband inom dessa, vilket exempelvis sker genom intervjuer eller observationer (Ahrne & Svensson, 2015). Med en kvantitativ ansats vill man som forskare istället objektivt statistiskt mäta någonting utifrån ett antagande och senare presentera det i antingen tabeller, diagram eller figurer (Eriksson Barajas m.fl., 2013). Trots att de båda ansatserna kan utföras på liknande vis, såsom observationer, skiljer de sig alltså åt vid redovisningen av resultatet.

Vår studie fokuserar på en helhetsbild av utevistelsen, allt från barns förväntningar, potentiella utveckling, till förskollärarens ansvar i samband med den och vilken inverkan som miljöns utformning har på utevistelsen. Det har varit till en fördel och skapat möjlighet för oss att gräva djupt och utforska ett stort område. Vi hoppas arbetet kan vägleda och ge svar på hur man som förskollärare bör tänka och arbeta för att skapa goda möjligheter för alla under utevistelsen, både barn och vuxna. Av den anledningen har vi sett det som fördelaktigt att kunna ta del av forskning av både kvalitativ som kvantitativ ansats.

6.1.2. Datainsamling

Våra sökord gav oss en bred variation på artiklar som bidrog till att vi kunde hitta olika huvudfokus vilket ledde till möjligheten att sortera upp dem i kategorier. Genom att använda sökord på både svenska och engelska fick vi dessutom fram mer material än när vi enbart sökte på svenska. Vidare gav det oss en bred variation av material att granska. En nackdel med att ha haft både många och även breda sökord har varit att de kan ha en större innebörd och att vi i efterhand behövt fatta beslut kring hur vi skulle skala ner vårt arbete. Hade vi avgränsat antalet sökord något mer och även begränsat det ytterligare, hade vi inte haft lika mycket material att behöva gå igenom. Det hade underlättat vår process något, medan det på samma gång hade tagit mindre av vår tid i anspråk. Dock får detta ställas i relation till om vi hade kunnat få fram lika omfattande resultat om vi begränsade oss mer än vad vi redan gjort.

Vid våra databassökningar satt vi tillsammans på tre olika datorer och valde sökord separat som vi sökte på i olika databaser. Det arbetssättet skapade en transparens mellan oss och gav oss även möjlighet till att ställa frågor, yttra funderingar och tankar med varandra och hjälpa till om det behövdes. Vi lyckades på det sättet även utforska stora mängder data. Trots att vi valde att söka i databaserna tillsammans, hade arbetet med stor sannolikhet kunnat effektiviserats av att vi delade på oss i den processen. Trots att vi ser fördelar med att ha arbetat så som vi gjorde, skulle det ha underlättat och även kunnat vara fördelaktigt för oss om vi från början hade bestämt och delat ut databaser sinsemellan. På så vis hade vi varit mer flexibla i när sökningarna skedde och inte låsta till specifika tillfällen.

6.1.3. Överväganden och exkluderingar

Det har varit viktigt för oss att artiklarna nämner etiska överväganden och brister som uppstått i samband med den utförda forskningen. På så vis har vi fått möjlighet att reflektera över deras validitet, alltså att artiklarna har undersökt sina forskningsfrågor och ingenting annat (Thurén, 2019). Med det menar vi att när artiklarna lyfter brister i antingen studiens utförande eller eventuella etiska dilemman förstärks validiteten på så sätt att de visar på och förstärker resonemang kring sina forskningsfrågor, eller påpekar att det som brister inte varit en del av forskningsfrågorna och därför inte undersökts. Det har även riktats kritik mot forskning med en kvalitativ ansats, då de resultat som framgår ur den sortens forskning baseras på personliga antaganden och påstås kunna vinklas (Ahrne & Svensson, 2015). Även det är överväganden vi fått ta ställning till när vi granskade artiklarna, för att säkerställa att resultatet grundar sig på vad forskarna fått fram i relation till metod och forskningsfrågor och inte deras egna ställningstaganden.

Vidare upplever vi det tacksamt att vi använt en större mängd internationella studier, då det gör att vi kan jämföra på ett annat sätt och ställa i bredare perspektiv i relation till det svenska förhållningssättet. De olika artiklarnas tillvägagångssätt och metoder har varit gynnsamma för oss då vi anser att det lett till en helhetssyn på utevistelsen. Det har till exempel varit intervjuer som bidragit till att vi fått en överblick av förskollärares tankar och resonemang men även en inblick i hur barn känner inför utevistelse. Vidare har observationer resulterat i en förståelse för barns interagerande utifrån experters ögon medan mätbara metoder, såsom enkäter, kunnat ge svar på bredare frågeställningar. Bland de utmaningar som uppkommit under studien så har den internationella forskningen varit en del. Att behöva avgöra huruvida ord som använts på engelska eller i länderna där studien utförts varit möjliga att direkt översätta till svenska förskollärare eller förskola har varit utmanande och vid tillfällen även fått oss att ifrågasätta om det varit försvarbart att inkludera en studie eller inte. I de

situationer då vi valt att exkludera en artikel har vi dock angett giltiga skäl och även ha försökt vårt yttersta för att inkludera artikeln innan vi valde att utesluta den helt.

6.1.4. Grupprocessen

Både urvals- och granskningsprocessen har krävt att stor tillit inom gruppen, vilket har underlättats ytterligare av en generell transparens och ärlighet sinsemellan. Vi har samtalat kring och lyft varandras styrkor, medan vi på samma gång känt oss trygga i att säga till när något upplevts svårt eller jobbigt. Vi har redovisat våra bedömningar av de olika artiklarna för varandra på ett sätt som varit tillåtande och vi har inte känt en skyldighet att hålla med varandra, utan kunnat motsätta någons bedömning. Det har vid ett antal tillfällen lett till att några artiklar fått nya bedömningar och antingen inkluderats eller exkluderats från arbetet. Vidare har vi även utgått från våra respektive sammanställningar av de inkluderade artiklarna vid framställningen av resultatet och till diskussionsdelen. Det har varit möjligt i och med att vi tidigt i processen hade valt ut våra kriterier och därför kunde skriva fullvärdiga sammanfattningar som gav kunskap och insikt i artiklarnas innehåll. Ytterligare underlättades den processen av våra muntliga resonemang för varandra när vi befann oss i stadiet där vi skulle besluta vilka som skulle inkluderas och exkluderas.

6.2. Resultatdiskussion

Resultatet som presenterats kommer nu diskuteras utifrån våra valda begrepp inom sociokulturell teori. De tidigare presenterade kategorierna analyseras under nya rubriker anpassade för studiens syfte med utgångspunkt i tidigare forskning.

6.2.1. Barns utveckling

Enligt Mårtensson (2004) bör utevistelser betraktas som en självklar del av förskolans dagliga rutiner och att utomhusmiljöer bidrar till barns utveckling. Vidare menar han att det finns argument för att utomhusmiljön bidrar till utveckling av barns fysiska, kognitiva och sociala förmågor.

6.2.1.1. Fysisk utveckling

Många av de studerade artiklarna tar upp utevistelsens möjligheter till att bidra till barns utveckling av motoriska färdigheter (Akpınar & Kandir, 2022; Monti, m.fl., 2019; Little, 2022; Kos & Jerman, 2013; McClintics & Petty, 2015). Barn är mer fysiskt aktiva ute (Connelly m.fl., 2021) och engagerar sig i lekar som involverar höjd och hastighet (Little, 2022). Vidare tenderar utomhuslekar att ha en riskfylld karaktär (Little, 2022; Erdems, 2018; Bento & Costa, 2018; McClintics & Petty, 2015; Kos & Jerman, 2013). Den fysiska aktiviteten som sker i utomhusmiljön är grundläggande för barns allmänna välmående som i sin tur resulterar i att barn har möjlighet till kognitiv utveckling då det är beroende av barns fysiska upplevelser (Grindberg & Langlo Jagtøien, 2000). Därför kan det anses nödvändigt för barn att vistas utomhus i förskolan då det anses främja och utveckla deras fysiska förmågor, vilket vi menar kan bli problematiskt att uppnå inomhus. Det grundar vi på egna erfarenheter av den svenska förskolan där miljön inomhus är mer begränsad än den utomhus, något som till stor del beror på mindre ytor samt mer material i form av exempelvis möbler

och leksaker.

6.2.1.2. Kognitiv utveckling

Både Monti m.fl. (2019) och Ulset m.fl. (2017) stötte på ett samband mellan tiden som spenderades i utomhusmiljö och barns kognitiva utveckling. Monti m.fl. (2017) fann att barnen som spenderade mer tid ute utvecklade bättre och snabbare inläring, koncentration, uppmärksamhet och reflektionsförmåga. Vidare såg Ulset m.fl. (2017) att barnens uppmärksamhetsförmåga hade blivit bättre och barnen visade mindre tecken på hyperaktivitet, något de kopplade till att barnen var mer fysiskt aktiva utomhus. Little (2022) anser att lekarna utomhus bidrar till barns riskhanterings- och problemlösningsförmåga samt ger upphov till en känsla av ansvarstagande och ser därmed lekens karaktär i utomhusmiljön som en bidragande faktor till barns kognitiva utveckling i utomhusmiljö. Det skulle därmed kunna tolkas som att barn i utomhusmiljöer approprierar sig ny kunskap (Säljö, 2015), såsom problemlösningsförmåga, då de i samspel med varandra får öva på det. Vidare menar McClintics och Petty (2015) att barns kognitiva lärande är starkt kopplat till barns erfarenheter och den varierande miljön som finns ute uppmuntrar barnen till att observera, ifrågasätta och bidrar till en lust att lära.

6.2.1.3. Social utveckling

I en av studierna framgår det att förskollärarna anser att det sker mindre konflikter mellan barnen utomhus (Bento & Costa, 2018) medan förskollärarna i en annan studie av Norödahl och Jóhannesson (2016) anser att fler konflikter sker ute jämfört med inne. Bento och Costa (2018) konstaterade att barnen samarbetade mer ute vilket gav positiva effekter på barnens sociala och kommunikativa färdigheter. Dock ansåg Norödahl och Jóhannesson (2016) att konflikterna gav barnen möjlighet till att utveckla strategier för att samarbeta, interagera och kommunicera för att lösa oenigheterna. Genom att lösa konflikterna självständigt har barnen approprierat sig kunskaper inom konflikthantering. Mårtensson (2004) beskriver hur utomhusmiljön kan bryta invanda lekmönster hos barn vilket resulterar i att lekarna ändrar karaktär, barnen ingår i andra konstellationer och får andra roller vilket han anser är grundläggande för barnens sociala utveckling.

Ur ett sociokulturellt perspektiv anses lärande ske i samspel med andra (Säljö, 2015) och utomhusmiljön anser många forskare erbjuda utmaningar som ger upphov till samspel, samarbete och samtal (Little, 2022; Bento & Costa, 2018; Monti m.fl., 2019). Vidare såg Monti m.fl. (2019) i deras jämförelsestudie att barn kommunicerar och interagerar mer med varandra i utomhusmiljö jämfört med inomhus. Utomhusmiljön med dess stora ytor kan bidra med lärande och erfarenheter för barnen som inte är möjligt att få i inomhusmiljön, då materialen och utformningen av utomhusmiljön kan bidra till lekar av en annan karaktär (Perry & Branum, 2009; Norödahl & Jóhannesson, 2016). Kos och Jerman (2013) tar även upp miljön som en bidragande faktor som påverkar barns utveckling, något som Larrea m.fl. (2019) förklarar att en rik miljö bidrar till kreativa lekar, handlingar och beteenden som resulterar i att barn utvecklar nya färdigheter och förmågor.

6.2.2. Negativa aspekter av utomhusmiljön

Även om utomhusmiljön bidrar till mycket lärande och nya utmaningar för barn anser vissa forskare att barn kan ha svårt att veta vad de ska göra ute och vara osäkra i den miljön. Bento

och Costa (2018) tar upp miljön som en bidragande orsak till att framförallt yngre barn kan känna sig osäkra, förskollärarna i studien såg att yngre barn kunde ha svårt att röra sig i utomhusmiljön vilket resulterade i att de inte utforskade omgivningen. Åström m.fl. (2020) tar upp förskollärarens roll i diskussion om barnens osäkerhet ute. Enligt dem sker främst fri lek i utomhusmiljö och det kan därför leda till att barnen har svårt att veta vad de ska göra och vad de ska engagera sig i (Åström m.fl., 2020). Förskollärarens roll blir då extra viktig för att stötta och uppmuntra barnen så alla barn har samma förutsättningar att gynnas av de positiva aspekterna utomhusmiljön kan erbjuda. Med andra ord kan man resonera att förskolläraren blir nödvändig för barnen sett till den proximala utvecklingszonen och möjligheter till utveckling, med tanke på att det finns en risk att barnen annars känner sig otrygga och inte går vidare i sin utveckling.

6.2.3. Förskollärares uppfattningar och förhållningssätt i samband med utevistelse

Resultatet av vår översiktsstudie bekräftar att barns utevistelser i högsta grad påverkas av förskollärare. Förutom att utomhusmiljöer i sig skapar möjligheter och främjar barns sociala, kognitiva och fysiska förmågor, har förskollärare en betydelsefull roll i barns utevistelser. Att de flesta av våra valda artiklar har en kvalitativ ansats kan tänkas bero på att många av forskarna har i syfte att undersöka förskollärares uppfattningar och förhållningssätt, som ett sätt att söka svar på den inverkan som förskollärare har på barns utevistelser, samt för att lyfta den roll som förskollärare anser sig själva bör eller kunna ta i samband med barns utevistelser (Tuuling m.fl., 2018; McClintics & Petty, 2015; Hunter m.fl., 2020; Kos & Jerman, 2013). I resultatet av de gemensamma artiklarna framgår att förskollärare uppfattar utevistelser som en väsentlig del av förskolans pedagogiska verksamhet. Majoriteten av förskollärarna har även en positiv inställning och beskriver utevistelser som grundläggande för barns allsidiga lärande och utveckling. Vidare finns en förståelse om att utevistelser underlättar och främjar olika kognitiva och sociala färdigheter hos barn, bidrar till en hälsosammare och friskare livsstil samt skapar fler möjligheter för kreativa lekar, vilket dessutom förknippas med värden som frihet, glädje och barns självständiga utforskande.

Resultatet av McClintics och Petty (2015) och Hunter m.fl. (2020) studie indikerar dock att många förskollärare föredrar att ta sig an en övervakande roll genom att agera för barns säkerhet och upprätthålla kontroll över barngruppen. Med bakgrund av förskollärarnas svar drar forskarna en slutsats om att barns fria lekar och självstyrda utforskande är det som står i förgrund för utevistelser, vilket kan tolkas grunda sig i att förskollärare inte tillskriver aktiviteter i utomhusmiljöer samma pedagogiska värde som de strukturerade och resultatnriktade aktiviteterna inomhus. Av den anledningen har förskollärarnas bestämda förhållningssätt blivit att använda utomhusmiljön som en barncentrerad arena, fri från de vuxnas styrningar. Men också ett sätt att erbjuda barn möjlighet att göra sig av med överskottsenergi, styra det egeninitierade lärandet samt leda egna lekar och interaktionerna.

Den praktiska inverkan som förskollärares uppfattningar och förhållningssätt har på barns utevistelser synliggörs än mer tydligt i studierna av Tuuling m.fl., (2018) samt Kos och Jerman (2013). Förskollärarna i de artiklarna lyfter en rad faktorer som de anser kunna påverka deras planering och engagemang i relation till barns utevistelser. Bland annat framgår att utemiljöns oförutsägbarhet kan leda till risk för skador och olyckor, men även att barn lättare tappar fokus i utomhusmiljöer på grund av distraktioner som orsakas av andra barn och höga ljudnivåer. Andra faktorer relateras till väderförhållanden som kan utgöra ett

hinder för förskollärare, då många anser att kyla och oväder begränsar deras genomförande av pedagogiska aktiviteter i utomhusmiljöer. Med det i åtanke delar förskollärarna med sig av en uppfattning om att barn löper större risk för sjukdomar i utomhusmiljöer, vilket orsakar oro och bekymmer kring barns fysiska hälsa och blir en anledning till att barn får spendera mindre tid utomhus under kallare månader. I artikeln av Kos och Jerman (2013) var det dock endast ett fåtal förskollärare som uttryckte att väder inte bör vara ett hinder, och att det finns förståelse för risker, men eftersom utevistelser är avgörande för barns lärande och utveckling, skall barn därav få möjlighet att tillbringa en viss tid utomhus varje dag.

I våra valda artiklar fann vi dock ytterligare resultat som går att sätta i kontrast till den generella rollen som majoriteten av förskollärarna tar. I studierna gjorda av Hunter m.fl. (2020) och Tuuling m.fl. (2018) delade ett fåtal förskollärare med sig av en uppfattning att utevistelser är en central del av förskolebarns vardag, som kräver mer än övervakning och att låta barn vara i utomhusmiljöer. Det konstateras att förskollärares förhållningssätt har en stor inverkan på barns utevistelser, att den primära rollen bör intas av förskollärare för att barns lekar och lärande inte skall begränsas samt för att barn ska få möjlighet att utvecklas i enlighet med olika läroplansmål. Med det betonas även barn- och lärarinteraktioner, samt ett stort behov av medvetenhet och uppmärksamhet hos förskollärare så att barnens utevistelser kan planeras avsiktligt och med syfte till ett tillräckligt målinriktat och pedagogiskt innehåll.

I och med förskollärarnas svarsresultat i de valda artiklarna samt litteraturen går det att konstatera att förskollärares uppfattningar och förhållningssätt sannerligen har en inverkan på barns utevistelser. Inledningsvis i examensarbetet lyfte vi även Olsson (2015) som menade att barns utevistelser ser olika ut, vilket förklarades grunda sig i det värde som förskollärare tillskriver utomhusmiljöer, samt den roll som de själva anser sig kunna ta. Vi kan därmed med stöd i forskarna Tuuling m.fl. (2018) reflektioner fastställa att förskollärares uppfattningar och förhållningssätt inte bara påverkar den tid som barn får tillbringa i utomhusmiljöer, utan även de möjligheter och begränsningar som barn får möta, samt hur deras lärande och utveckling utformas i samband med utevistelser. Anledningen till dessa skillnader menar vi, liksom Hunter m.fl. (2020) kan bero på det faktum att det finns olika teoretiska idéer kring utevistelse. Med det sagt uppfattar förskollärare utevistelser på olika sätt, vilket resulterar i olika ställningstaganden hos förskollärare. Beroende på vilket förhållningssätt förskollärare har kan dessutom barns erfarenheter och upplevelser också komma att påverkas, vilket i sin tur resulterar i skilda möjligheter i barns jakt på nya kunskaper, färdigheter och förmågor.

6.2.4. Förskollärares roll

Ett särskilt mönster vi funnit i våra valda artiklar är att majoriteten av forskarna håller sig kritiska till det resultat som framkommit gällande förskollärares uppfattningar och förhållningssätt i relation till barns utevistelser (Hunter m.fl., 2020; Yang m.fl., 2022; Tuuling m.fl., 2018; McClintics & Petty, 2015). Med stöd i forskarnas egna reflektioner samt litteraturen i bakgrunden och den sociokulturella teorin som vi har valt i vår översiktsstudie, blir det därför möjligt att föra en diskussion och argumentera för den roll som förskollärare anses kunna och bör ta i utomhusmiljöer. Trots att utomhuspedagogik varken som begrepp eller förhållningssätt nämns i artiklarna, vill vi mena att forskarnas reflekterande tankar och uppmaningar kring förskollärares roll går att tolka som synonyma med det som eftersträvas med utomhuspedagogik. Som tidigare nämnt i bakgrunden är syftet med utomhuspedagogik att verka som ett komplement till det traditionella lärandet (Brügge & Szczepanski, 2018;

NCU, u.å.). Utifrån ett utomhuspedagogiskt förhållningssätt poängterar Dahlgren (2007) och Szczepanskis (2007) att förskollärares roll handlar om att utnyttja utomhusmiljöer, skapa förutsättningar samt ge barn möjligheter att främja nya kunskaper och förmågor med hjälp av egna sinnliga och kroppsliga erfarenheter. Vidare planera utevistelser med utgångspunkt ur barns intresse, samt medvetet inta en närvarande och medforskande roll, för att på så vis kunna stötta barns frågor och funderingar samt väcka nyfikenhet och engagemang.

Med stöd i ovanstående beskrivningar vill vi poängtera och mena på att vi har gjort liknande tolkningar som forskarna till våra valda artiklar, då även Hunter m.fl. (2020), Yang m.fl. (2022), Tuuling m.fl. (2018), McClintics och Petty (2015) lyfter att barns utevistelser kräver specifika metoder och tillvägagångssätt hos förskollärare. Med det sagt menar forskarna att förskollärare bör göra avsiktliga och pedagogiska planeringar samt skapa utrymme för aktiva interaktioner med barn i utomhusmiljöer. Liksom Dahlgren (2007) och Szczepanskis (2007) betonar forskarna i de gemensamma artiklarna också att förskollärare ska agera nyfiken vägledare, vara närvarande samt samtala och kommunicera med barn för att kunna erbjuda meningsfulla upplevelser samt underlätta deras lärande och utveckling (Hunter m.fl., 2020; Yang m.fl., 2022; Tuuling m.fl., 2018; McClintics & Petty, 2015). Därmed resonerar vi att de beskrivningar som framgår kring förskollärares roll i samband med utevistelser, kan ge stöd för vårt val av det sociokulturella perspektivet på så sätt att lärande sker i sociala sammanhang. Liksom författarna i den tidigare forskningen och forskarna i våra valda artiklar kan vi dra en slutsats om att förskollärare har en viktig roll i barns utevistelser, och teoretiska begrepp som appropriering och scaffolding anser vi därmed kunna vara av relevans för vår översiktsstudie. Både på så sätt att barn approprierar sig ny kunskap med hjälp av de metoder förskollärarna använder, samt att förskollärarnas stöttning är en bidragande faktor för barns utveckling. Eftersom barn tillägnar och utvecklar förmågor i interaktion med andra, kan förskollärare genom den kunskap som de besitter inta en aktiv roll i barns utevistelser, för att på så sätt kunna underlätta, stötta och uppmuntra barn att komma ett steg längre i sin utveckling (Säljö, 2015).

6.2.5. Sammanfattning av resultatdiskussion

Våra granskade artiklar visar gemensamt att utevistelse för med sig en positiv utveckling för barns sociala, kognitiva och fysiska förmågor och tillskriver ett flertal orsaker till detta. Bland annat sägs det att risktagande, konflikthantering och möjligheter till fysisk aktivitet gynnar dessa förmågor (Little, 2022; Connelly m.fl., 2021). Vidare skulle det dock kunna förklaras att utvecklingen av de nämnda förmågorna snarare beror på barnen själva, och inte till lika stor del på den roll förskollärare tar under utevistelsen. Medan Tuuling m.fl. (2018), Hunter m.fl. (2020), Kos och Jerman (2013) nämner att förskollärare ser på utevistelsen som något fördelaktigt för barnens välmående, är det sällan som resultatet visar på att det är den roll förskollärare tar sig an under utevistelsen i fråga som är grundande till detta. Vi menar därför att det går att fundera vidare över vad det är med utevistelsen som påverkar barns utveckling och huruvida förskollärare bör ta en aktiv roll i detta. Vi resonerar även utifrån Bento och Costa (2018) som lyfter hur yngre barn i förskolan kan känna sig otrygga utomhus, vilket vi menar i sådana fall visar på att en aktiv förskollärare under utevistelsen är nödvändigt för att skapa trygghet för dessa barn.

6.3. Förslag på vidare forskning

Språket är en central del i de processer barn går igenom när de lär sig socialisera, samspela och tillägna sig nya erfarenheter (Säljö, 2015). När barn i behov av stöd, exempelvis barn utan ett verbalt språk, inte får tillgång till rätt resurser i samband med utevistelsen, kan det spekuleras kring huruvida de sociala och kognitiva förmågorna utvecklas på samma sätt som för normativa barn. Dessvärre har forskningen vi hittat varit bristande i att lyfta fram hur barn i behov av (särskilt) stöd får förutsättningar till det under utevistelsen.

I Åström m.fl. (2020) studie framgår det att barn kan uppleva en otrygghet i samband med utevistelsen jämfört med när de är inomhus, då det i den sistnämnda miljön oftare sker lärarledda aktiviteter. Från resultatet av den studien menar vi att behovet av forskning gällande utevistelse för barn i behov av stöd förstärks ytterligare. Vidare var en av anledningarna till att vi valde att fokusera på utevistelsen att vi ville få fram vad dess syfte var. Är det bara ett inslag i förskolans verksamhet som man inte reflekterar över, som en slags motsvarigheten till skolans rast, eller är tanken med utevistelse att det ska fungera som ett pedagogiskt medel? Den information som går att finna i läroplanen för förskolan (Lpfö18, 2018) anser vi ger knapphändig information om utevistelsens betydelse och potentiella innehåll. Av den anledningen menar vi att det hade varit fördelaktigt och av vikt att forska vidare på hur utevistelsen i förskolan bör eller kan struktureras upp på ett sätt som ger en förklaring till dess syfte.

7. Referenser

- Ahrne, G. & Svensson, P. (2015). Kvalitativa metoder i samhällsvetenskap. I G., Ahrne & P., Svensson. (Red.). *Handbok i kvalitativa metoder*. (s. 8-15). Liber.
- Akpinar, Ü., & Kandir, A. (2022). Investigation of Preschool Teachers' Views on Outdoor Play Activities. *Pegem Egitim ve Ogretim Dergisi*, 12(2), 235-245.
- Barmark, M., & Djurfeldt, G. (2015). *Statistisk verktygslåda 0: att förstå och förändra världen med siffror*. (1. uppl.). Studentlitteratur.
- Bento, G., & Costa, J. (2018). Outdoor Play as a Mean to Achieve Educational Goals--A Case Study in a Portuguese Day-Care Group. *Journal of Adventure Education and Outdoor Learning* 18(4), 289–302. <https://doi.org/10.1080/14729679.2018.1443483>
- Brügge, B., & Szczepanski, A. (2018). Pedagogik, didaktik och ledarskap – Om didaktik och att vara lärare och ledare i naturen. I B., Brügge, M., Glantz & K., Sandell. (Red.). *Friluftslivets pedagogik: En miljö- och utomhuspedagogik för kunskap, känsla och livskvalitet*. (5. uppl.). Liber
- Connelly, J-A., Manningham, S., & Champagne, M. (2021). Factors Related to Energetic Play during Outdoor Time in Childcare Centres. *Early Childhood Education Journal*, 49(3), 441-449. DOI:10.1007/s10643-020-01088-8
- Dahlgren, L-O. (2007). Om boklig bildning och sinnlig erfarenhet. I L-O., Dahlgren, A., Sjölander, J-P., Strid & A., Szczepanski. (Red.). *Utomhuspedagogik som kunskapskälla: Närmiljö blir lärmiljö*.
- Erdem, D. (2018). Kindergarten Teachers' Views about Outdoor Activities. *Journal of Education and Learning*, 7(3), 203-218. <https://doi.org/10.5539/jel.v7n3p159>
- Eriksson Barajas, K., Forsberg, C., & Wengström, Y. (2013). *Systematiska litteraturstudier i utbildningsvetenskap. Vägledning vid examensarbeten och vetenskapliga artiklar*. Natur & Kultur.
- Granberg, A. (2000). *Småbarns utevistelse: naturorientering, lek och rörelse*. Liber.
- Gresham, F., & Elliott, S. (1990). Social skills rating system. Circle Pines, MN: American Guidance Service.
- Grindberg, T., & Langlo Jagtøien, G. (2000). Barn i rörelse: fysisk aktivitet och lek i förskola och skola. Studentlitteratur.
- Hangaard Rasmussen, T. (2014). Det är väl bara på låtsas? I T., Hangaard Rasmussen. (Red.). *Lek på rätt väg? På spaning efter leken*. (s. 67-84). Studentlitteratur.
- Hunter, J., Brodal Syversen, K., Graves, C., & Bodensteiner, A. (2020). Balancing Outdoor Learning and Play: Adult Perspectives of Teacher Roles and Practice in an Outdoor Classroom. *International Journal of Early Childhood Environmental Education*, 7(2), 34-50.

- Hwang, P., & Nilsson, B. (2019). Utvecklingspsykologi. (4:e uppl.). Natur och Kultur.
- Jidovtseff, B., Kohlen, C., Belboom, C., Dispa, C., & Vidal, A. (2021). Outdoor education practices in Belgian preschools and relationships with both environmental and personal factors. *Journal of Physical Education and Sport*, 21(1), 530–536.
DOI:10.7752/jpes.2021.s1058
- Kos, M., & Jerman, J. (2013). Provisions for outdoor play and learning in Slovene preschools. *Journal of Adventure Education & Outdoor Learning*, 13(3), 189–205.
<http://dx.doi.org/10.1080/14729679.2013.769888>
- Larrea, I., Muela, A., Miranda, N., & Barandiaran, A. (2019). Children's Social Play and Affordance Availability in Preschool Outdoor Environments. *European Early Childhood Education Research Journal*, 27(2), 185–194.
<https://doi.org/10.1080/1350293X.2019.1579546>
- Li, J., Hestenes, L., & Wang, Y. (2014). Links Between Preschool Children's Social Skills and Observed Pretend Play in Outdoor Childcare Environments. *Early Childhood Education Journal*, 44(1), 61–68. DOI:10.1007/s10643-014-0673-2
- Linköpings universitet. (u.å.). *Utomhuspedagogik*. Hämtad 2022-12-08 från <https://old.liu.se/ikk/utomhuspedagogik?l=sv>
- Little, H. (2016). “It’s about Taking the Risk”: Exploring Toddlers’ Risky Play in a Redesigned Outdoor Space. *Education Sciences*, 12(10). DOI:10.3390/educsci12100677
- McClintic, S., & Petty, K. (2015). Exploring Early Childhood Teachers' Beliefs and Practices about Preschool Outdoor Play: A Qualitative Study. *Journal of Early Childhood Teacher Education*, 36(1), 24–43. DOI: 10.1080/10901027.2014.997844
- Miranda, N., Larrea, I., Muela, A., & Barandiaran, A. (2017). Preschool Children's Social Play and Involvement in the Outdoor Environment. *Early Education and Development*, 28(5), 525–540. <http://dx.doi.org/10.1080/10409289.2016.1250550>
- Monti, F., Farné, R., Crudeli, F., Agostini, F., Minelli, M., & Ceciliani, A. (2019). The role of Outdoor Education in child development in Italian nursery schools. *Early Child Development and Care*, 189(6), 867–882. <https://doi.org/10.1080/03004430.2017.1345896>
- Moreira, M., Cordovil, R., Lopes, F., Da Silva, B., & Veiga, G. (2022). The Relationship between the Quality of Kindergartens Outdoor Physical Environment and Preschoolers Social Functioning. *Education Sciences*, 12(10). <https://doi.org/10.3390/educsci12100661>
- Mårtensson, F. (2004). *Landskapet i leken – en studie av utomhuslek på förskolegården*. Alnarp: Doctoral thesis Swedish University of Agricultural Sciences.
- Nel, A., Joubert, I., & Hartell, C. (2017). Teachers’ perceptions on the design and use of an outdoor learning environment for sensory and motor stimulation. *South African Journal of Childhood Education*, 7(1). DOI:10.4102/sajce.v7i1.482

Norðdahl, K., & Jóhannesson, I. (2016). 'Let's go outside': Icelandic teachers' views of using the outdoors. *International Journal of Primary, Elementary and Early Years Education* 44(4), 391–406. <http://dx.doi.org/10.1080/03004279.2014.961946>

Ohlsson, A. (2015). *Utomhuspedagogik: Utveckling och lärande i naturen*. Gothia Fortbildning.

Perry, J., & Branum, L. (2009). "Sometimes I Pounce on Twigs Because I'm a Meat Eater": Supporting Physically Active Play and Outdoor Learning. *American Journal of Play*, 2(2), 195-214.

Petterson, A., Kjellin, D., & Palmqvist, T. (2020). Informationssökning vid översiktsstudier. I A., Åkerblom, A, Hellman & N., Pramling. (Red.). *Metodologi för studier i, om och med förskolan* (s. 245-270). Gleerups.

Shim, S-Y., Herwig, J., & Shelley, M. (2001). Preschoolers' play behaviors with peers in classroom and playground settings. *Journal of Research in Childhood Education*, 15(2), 149–163.

Susa, A., & Benedict, J. (1994). The effects of playground design on pretend play and divergent thinking. *Environment and Behavior*, 26(4), 560–579. doi:10.1177/001391659402600405.

Svensson, P. (2015). Teorins roll i kvalitativ forskning. I G., Ahrne & P., Svensson. (Red.). *Handbok i kvalitativa metoder*. (s. 208-219). Liber.

Svensson, P., & Ahrne, G. (2015). Att designa ett kvalitativt forskningsprojekt. I G., Ahrne & P., Svensson. (Red.). *Handbok i kvalitativa metoder*. (s. 17-31). Liber.

Szczepanski, A. (2007). Uterummet – ett mäktigt klassrum med många lärmiljöer. I L. O. Dahlgren., S. Sjölander., J. P. Strid., & A. Szczepanski. (Red.). *Utomhuspedagogik som kunskapskälla: Närmiljö blir lärmiljö*. Studentlitteratur AB.

Säljö, R. (2015). *Lärande. En introduktion till perspektiv och metaforer*. Gleerups Utbildning AB.

Tan, X-R., & Yang, W. (2022). Pedagogical Documentation as a Curriculum Tool: Making Children's Outdoor Learning Visible in a Childcare Centre in Singapore. *European Early Childhood Education Research Journal*, 30(2), 281–295. <https://doi.org/10.1080/1350293X.2022.2046839>

Thurén, T. (2019). *Vetenskapsteori för nybörjare*. (3. uppl.). Liber

Tuuling, L., Õun, T., & Ugaste, A. (2019). Teachers' opinions on utilizing outdoor learning in the preschools of Estonia. *Journal of Adventure Education and Outdoor Learning*, 19(4), 358-370. <https://doi.org/10.1080/14729679.2018.1553722>

Ulset, V., Vitaro, F., Brendgen, M., Bekkhus, M., & I.H. Borge, A. (2017). Time spent outdoors during preschool: Links with children's cognitive and behavioral development. *Journal of Environmental Psychology*, 52, 69-80. <https://doi.org/10.1016/j.jenvp.2017.05.007>

Wallerstedt, C. (2020). Ett sociokulturellt perspektiv. I A, Åkerblom, A, Hellman & Pramling, N (Red.). *Metodologi för studier i, om och med förskolan* (s. 41-56). Gleerups.

Yang, H-W., Ostrosky, M., Favazza, P., Akemoğlu, Y., Cheung, C., & Aronson-Ensign, K. (2022). Outdoor Recess Matters! Preventing and Reducing Children's Challenging Behavior on the Playground. *National Association for the Education of Young Children*, 77(2), (24-34).

Åström, F., Björck-Åkesson, E., Sjöman, M., & Granlund, M. (2020). Everyday environments and activities of children and teachers in Swedish preschools. *Early child development and care*, 192(2), 187–202. DOI:10.1080/03004430.2020.1754209

Styrdokument

Skolverket. (2018). *Läroplan för förskolan Lpfö 18*. Skolverket. Tillgänglig: <https://www.skolverket.se/om-skolverket/publikationer/>

8. Bilagor

Bilaga 1

Tabell 1. Databassökningar (n=41)

Nr	Artikel (titel, författare, år)	Databas	Sökord	Begränsningar	Antal träffar	Antal valda artiklar	Inkludera d i uppsatsen
1	Investigation of Preschool Teachers' Views on Outdoor Play Activities. Akpinar, U., & Kandir, A. (2022)	Education Collection (fulltext kommer upp i ERIC)	Preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	287	13	JA
2	Swedish Early Childhood Educators' Views on Teaching to Promote Connectedness to Nature. Berry, T., & Fridberg, M. (2022)	Education Collection (fulltext kommer upp i ERIC)	Educator AND Outdoor AND Preschool teacher	Peer reviewed	94	1	NEJ
3	Time spent outdoors during preschool: Links with children's cognitive and behavioral development. Ulset, V., Vitaro, F., Brendgen, M., Bekkhus, M., & I.H. Borge, A. (2017)	nb-ecec	Utevistelse	Nordisk forskning	11	4	JA
4	Outdoor Recess Matters! Preventing and Reducing Children's Challenging Behavior on the Playground. Yang, H-W., Ostrosky, M., Favazza, P., Akemoğlu, Y., Cheung, C., & Aronson-Ensign, K.	Education collection	Active preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	36	4	JA

	(2022)						
5	Calm Active and Focused: Children's Responses to an Organic Outdoor Learning Environment. Nedovic, S., & Morrissey, A-M. (2013)	Education collection	Active preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	36	4	NEJ
6	Views of preschool teachers on using out-of-school learning environments in preschool education. Uludag, G. (2021)	Education Collection (fulltext kommer upp i ERIC)	Early childhood education AND Outdoor AND Preschool teacher	Peer reviewed	319	1	NEJ
7	"Sometimes I Pounce on Twigs Because I'm a Meat Eater": Supporting Physically Active Play and Outdoor Learning. Perry, J., & Branum, L. (2009)	Education Collection (fulltext kommer upp i ERIC)	Active preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	36	4	JA
8	De yngste barna som vegfarere i barnehagen. Myrstad, A., & Sverdrup, T. (2019)	nb-ecec	Utevistelse	Nordisk forskning	11	4	NEJ
9	An exploration of infant and toddler unstructured outdoor play. Dinkel, D., Snyder, K., Patterson, T., Warehime, S., Kuhn, M., & Wisneski, D (2019)	Education Collection	Active preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	36	4	NEJ
10	Preschool Teachers' Perceptions of Rough and Tumble Play vs. Aggression in Preschool-Aged Boys. DiCarlo, C.,	Education Collection	Preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	287	13	NEJ

	Baumgartner, J., Ota, C., & Jenkins, C. (2015)						
11	The outdoor environment and children's health: a multilevel approach. Sando, O-J. (2019)	nb-ecec	Utevistelese	Nordisk forskning	11	4	NEJ
12	Pedagogical Documentation as a Curriculum Tool: Making Children's Outdoor Learning Visible in a Childcare Centre in Singapore. Tan, X-R., & Yang, W. (2022)	Education collection	Social AND Outdoor AND Preschool	Peer reviewed	153	7	JA
13	Betydningen af dagtilbudsarbejde med børn i naturen – En forskningsoversigt med fokus på nordisk litteratur undersøgt med sigte på danske forhold. Ejbye-Ernst, N., Moss, B., Stokholm, D., Larssen, B., Præstholm S., & Frøkjær, T. (2019)	nb-ecec	Utevistelese	Nordisk forskning	11	4	NEJ
14	Children's Social Play and Affordance Availability in Preschool Outdoor Environments. Larrea, I., Muela, A., Miranda, N., & Barandiaran, A. (2019)	Education collection	Social AND Outdoor AND Preschool	Peer reviewed	153	7	JA
15	Kindergarten Teachers' Views about Outdoor Activities. Erdem, D. (2018)	Education collection	Social AND Outdoor AND Preschool	Peer reviewed	153	7	JA

16	Preschoolers' Play Behavior in Outdoor Environment: Effects of Traditional and Contemporary Playgrounds. Hart, C., & Sheehan, R. (1986)	Education collection	Social AND Outdoor AND Preschool	Peer reviewed	153	7	NEJ
17	Factors Related to Energetic Play during Outdoor Time in Childcare Centres. Connelly, J-A., Manningham, S., & Champagne, M. (2021)	Education Collection	Preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	287	13	JA
18	Preschool Children's Social Play and Involvement in the Outdoor Environment. Miranda, N., Larrea, I., Muela, A., & Barandiaran, A. (2017)	Education Collection	Social AND Outdoor AND Preschool	Peer reviewed	153	7	JA
19	Play within outdoor preschool learning environments of Greece: a comparative study on current and prospective Kindergarten Educators. Sakellariou, M., & Banou, M. (2022)	Education Collection	Preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	287	13	NEJ
20	An Interview Study of Gender Difference in Preschool Teachers' Attitudes Toward Children's Play. Sandberg, A., & Pramling Samuelsson, I. (2005)	Education Collection	Preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	287	13	NEJ

21	Everyday environments and activities of children and teachers in Swedish preschools. Åström, F., Björck-Åkesson, E., Sjöman, M., & Granlund, M. (2022).	SCOPUS	Preschool AND teacher AND outdoor	Peer Reviewed	456	1	JA
22	Outdoor Play as a Mean to Achieve Educational Goals--A Case Study in a Portuguese Day-Care Group. Bento, G., & Costa, J. (2018)	Education Collection	Social AND Outdoor AND Preschool	Peer Reviewed	153	7	JA
23	Implementation Adherence and Perspectives of the Childcare Physical Activity (PLAY) Policy: A Process Evaluation. Szpunar, M., Johnson, A., Driediger, M., Burke, S., Irwin, J., & et al. (2022)	Education Collection	Preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	287	13	NEJ
24	The Relationship between the Quality of Kindergartens Outdoor Physical Environment and Preschoolers Social Functioning. Moreira, M., Cordovil, R., Lopes, F., Da Silva, B., & Veiga, G. (2022)	Education Collection	Social AND Outdoor AND Preschool OR Kindergarten	Peer Reviewed	185	1	JA
25	Values Stop Play? Teachers' Attitudes to the Early Years Outdoor Environment. Bilton, H. (2020)	Education Collection	Preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	287	13	NEJ

26	Effects of Active Outdoor Play on Preschool Children's On-Task Classroom Behavior. Lundy, A., & Trawick-Smith, J. (2021)	Education Collection	Preschool AND Playgrou nd AND Develop ment	Peer reviewed	117	1	NEJ
27	Balancing Outdoor Learning and Play: Adult Perspectives of Teacher Roles and Practice in an Outdoor Classroom. Hunter, J., Brodal Syversen, K., Graves, C., & Bodensteiner, A. (2020)	Education Collection	Preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	287	13	JA
28	Exploring Early Childhood Teachers' Beliefs and Practices about Preschool Outdoor Play: A Qualitative Study. McClintic, S., & Petty, K. (2015)	Education Collection	Preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	287	13	JA
29	The role of Outdoor Education in child development in Italian nursery schools. Monti, F., Farné, R., Crudeli, F., Agostini, F., Minelli, M., & Ceciliani, A. (2019)	Education Collection	Social developm entAND Outdoor AND Preschool teacher	Peer Reviewed	57	2	JA
30	Teachers' opinions on utilizing outdoor learning in the preschools of Estonia. Tuuling, L., Õun, T., & Ugaste, A. (2019)	Education Research Complete	Outdoor education AND Preschool teacher	Peer Reviewed	103	2	JA
31	Links Between Preschool Children's Social Skills and Observed	Education Collection	Social developm entAND Outdoor	Peer Reviewed	57	2	JA

	Pretend Play in Outdoor Childcare Environments. Li, J., Hestenes, L., & Wang, Y. (2014)		AND Preschool teacher				
32	“It’s about Taking the Risk”: Exploring Toddlers’ Risky Play in a Redesigned Outdoor Space. Little, H. (2022)	Education Collection	Preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	287	13	JA
33	Body and movement in early childhood; spaces for movement-based play. Haga, M. (2021)	Education Collection	Preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	287	13	NEJ
34	‘Let’s go outside’: Icelandic teachers’ views of using the outdoors. Norðdahl, K., & Jóhannesson, I. (2016)	Education Research Complete	Outdoor education AND Preschool teacher	Peer reviewed	103	2	JA
35	Provisions for outdoor play and learning in Slovene preschools. Kos, M., & Jerman, J. (2013)	Education Collection	Preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	287	13	JA
36	Illnesses and Injuries at Nature Preschools. Frenkel, H., Tandon, P., Frumkin, H., & Vander Stoep, A. (2019)	Education Research Complete	Outdoor AND Preschool teacher	Peer reviewed	113	1	NEJ
37	Outdoor education practices in Belgian preschools and relationships with both environmental and personal factors. Jidovtseff, B.,	Education Collection	Develop ment AND Outdoor AND Preschool teacher	Peer reviewed	59	2	JA

	Kohnen, C., Belboom, C., Dispa, C., & Vidal, A. (2021)						
38	Teachers' perceptions on the design and use of an outdoor learning environment for sensory and motor stimulation. Nel, A., Joubert, I., & Hartell, C. (2017)	Education Collection	Development AND Outdoor AND Preschool teacher	Peer reviewed	59	2	JA
39	Outdoor Play in Preschools in England and South Korea: Learning from Polyvocal Methods. Nah, K-O., & Waller, T. (2015)	Education Collection	Preschool teacher AND Outdoor	Peer reviewed	287	13	NEJ
40	Preschoolers' play behaviors with peers in classroom and playground settings. Shim, S-Y., Herwig, J., & Shelley, M. (2001)	x	Manuell sökning	x	x	x	JA
41	The effects of playground design on pretend play and divergent thinking. Susa, A., & Benedict, J. (1994)	x	Manuell sökning	x	x	x	JA

Bilaga 2

Tabell 2. Inkluderade vetenskapliga artiklar (n=24)

Författare	Titel	Mätinstrument	År	Land
Akpınar, U., & Kandir, A.	Investigation of Preschool Teachers' Views on Outdoor Play Activities.	Intervjuer	2022	Turkiet
Ulset, V., Vitaro, F., Brendgen, M., Bekkhus, M., & I.H. Borge, A.	Time spent outdoors during preschool: Links with children's cognitive and behavioral development.	Enkäter, intervjuer och standardiserade tester	2017	Norge
Yang, H-W., Ostrosky, M., Favazza, P., Akemoğlu, Y., Cheung, C., & Aronson-Ensign, K.	Outdoor Recess Matters! Preventing and Reducing Children's Challenging Behavior on the Playground.	Intervjuer	2022	USA
Perry, J., & Branum, L.	"Sometimes I Pounce on Twigs Because I'm a Meat Eater": Supporting Physically Active Play and Outdoor Learning.	Observationer	2009	USA
Tan, X-R., & Yang, W.	Pedagogical Documentation as a Curriculum Tool: Making Children's Outdoor Learning Visible in a Childcare Centre in Singapore.	Observationer och intervjuer	2022	Singapore
Larrea, I., Muela, A., Miranda, N., & Barandiaran, A.	Children's Social Play and Affordance Availability in Preschool Outdoor Environments.	Observationer	2019	Spanien
Erdem, D.	Kindergarten Teachers' Views about Outdoor Activities.	Intervjuer	2018	Turkiet
Connelly, J-A., Manningham, S., & Champagne, M.	Factors Related to Energetic Play during Outdoor Time in Childcare Centres.	Observationer	2021	Kanada
Miranda, N., Larrea, I., Muela, A., & Barandiaran, A.	Preschool Children's Social Play and Involvement in the Outdoor Environment.	Observationer och intervjuer	2017	Spanien
Bento, G., & Costa, J.	Outdoor Play as a Mean to Achieve Educational Goals--A Case Study in a	Observationer och intervjuer	2018	Portugal

	Portuguese Day-Care Group.			
Moreira, M., Cordovil, R., Lopes, F., Da Silva, B., & Veiga, G.	The Relationship between the Quality of Kindergartens Outdoor Physical Environment and Preschoolers Social Functioning	Observationer och enkäter	2022	Portugal
Hunter, J., Brodal Syversen, K., Graves, C., & Bodensteiner, A.	Balancing Outdoor Learning and Play: Adult Perspectives of Teacher Roles and Practice in an Outdoor Classroom.	Observationer och intervjuer	2020	USA
McClintic, S., & Petty, K.	Exploring Early Childhood Teachers' Beliefs and Practices about Preschool Outdoor Play: A Qualitative Study.	Fotografier, anteckningar och intervjuer	2015	USA
Monti, F., Farné, R., Crudeli, F., Agostini, F., Minelli, M., & Ceciliani, A.	The role of Outdoor Education in child development in Italian nursery schools.	Anteckningar och observationer	2019	Italien
Tuuling, L., Õun, T., & Ugaste, A.	Teachers' opinions on utilizing outdoor learning in the preschools of Estonia.	Enkäter	2019	Estland
Li, J., Hestenes, L., & Wang, Y.	Links Between Preschool Children's Social Skills and Observed Pretend Play in Outdoor Childcare Environments.	Observationer och anteckningar	2014	USA
Little, H.	“It’s about Taking the Risk”: Exploring Toddlers’ Risky Play in a Redesigned Outdoor Space.	Observationer, intervjuer och Enkäter	2022	Australien
Norðdahl, K., & Jóhannesson, I.	‘Let's go outside’: Icelandic teachers' views of using the outdoors.	Intervjuer	2016	Island
Kos, M., & Jerman, J.	Provisions for outdoor play and learning in Slovene preschools.	Enkäter	2013	Slovenien
Jidovtseff, B., Kohnen, C., Belboom, C., Dispa, C., & Vidal, A.	Outdoor education practices in Belgian preschools and relationships with both	Enkäter och intervjuer	2021	Belgien

	environmental and personal factors.			
Nel, A., Joubert, I., & Hartell, C.	Teachers' perceptions on the design and use of an outdoor learning environment for sensory and motor stimulation.	Videoinspelningar, bilder, intervjuer och observationer	2017	Sydafrika
Åström, F., Björck-Åkesson, E., Sjöman, M., & Granlund, M.	Everyday environments and activities of children and teachers in Swedish preschools.	Observationer	2020	Sverige
Shim, S-Y., Herwig, J., & Shelley, M.	Preschoolers' play behaviors with peers in classroom and playground settings.	Videoinspelningar	2001	USA
Susa, A., & Benedict, J.	The effects of playground design on pretend play and divergent thinking.	Observationer	1994	USA